

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต

เรื่อง “ฝันหวาน”

DIRECTING IN DRAMATIC FILM IN TITLE

“SWEET DREAM”

นายศักรศิษฏ์ ทิพโกมุท
MR. SAKSIT TIPKOMUT

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 76202
วัน,เดือน,ปี..... 20 พ.ย. 2550

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาศิลปะการออกแบบและการออกแบบผลิตภัณฑ์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง “ฝันหวาน”

DRAMATIC FILM DIRECTING IN TITLE “SWEET DREAM”

นายศักรศิษฏ์ ทิพโกมุท
Mr.SAKSIT TIPKOMUT

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวีดิโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ 7 เม.ย. 47.....
(อาจารย์กิตติ สรมณี)

หัวหน้าภาควิชา.....วันที่ 7 เม.ย. 47.....
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อหัวข้อ	การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง "ฝันหวาน" DIRECTING IN DRAMATIC FILM IN TITLE "SWEET DREAM"
นักศึกษา	นายศักร์ศิษฏ์ ทิพโกมุต
ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ
วิชา	ศิลปนิพนธ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์กิตติ สรมณี
พ.ศ.	2545

บทคัดย่อ

โครงการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง "ฝันหวาน" มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ ศึกษาการกำกับการแสดงในภาพยนตร์แนวชีวิต เน้นที่การกำกับการแสดงเพื่อให้นักแสดงสามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความคิด ความรู้สึกของตัวละครต่อไปถึงคนดูให้คนดูเชื่อถือในเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอ

ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง "ฝันหวาน" นำเสนอเรื่องราวชีวิตของชายวัยรุ่นที่มีครอบครัวแตกแยก หลังออกจากคุก เขาพยายามเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตัวเอง โดยการทำความดีด้วยวิธีการต่างๆ ในสภาพของสังคมที่เต็มไปด้วยความรุนแรง ยาเสพติด อาชญากรรม โดยมีความฝันที่จะเห็นครอบครัวของเขากลับมาพร้อมหน้ากันเหมือนเดิม

ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำโครงการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง “ฝันหวาน” ในครั้งนี้ ประสบความสำเร็จล่วงไปได้ด้วยดีจากหน่วยงาน บริษัท ชุมชน และบุคคลหลาย ๆ ท่าน ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ กำลังใจ ความกรุณา และความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง

ครอบครัวของข้าพเจ้าที่คอยมาเหน็ดเหนื่อย เป็นทุกข์เป็นร้อนไปด้วย

ครอบครัวสรุปผล ครอบครัวแก้วสนิกรังษี

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กิตติ ศรีมณี และคณะกรรมการทุกท่าน

เพื่อน ๆ ที่บ้านส้มทุก ๆ คน

นิชม คงช่วย พงษ์กฤษ ทองพา สุวิศาล ขวัญทองชุม ชิง ดวงมณี

บริษัท นัทเฟม จำกัด บริษัท ฮอท เฮาส์ จำกัด

หมู่บ้านเคหะนคร 2 ชุมชนริมน้ำตลาดหัวตะเข้

เคหะการสนุกเกอร์ ร้านซ่อมจักรยาน ลุงใจบริการ ร้านสเปซ-บาร์

สำนักงานเขตลาดกระบัง

สถานีตำรวจนครบาลลาดกระบัง

รุ่นพี่และรุ่นน้องภาควิชาศิลปะศึกษา คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ณ
บทที่	
1. บทนำ	
1. ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ	1
2. ลักษณะแนวของโครงการ	1
3. คำจำกัดความโครงการ	2
4. ขอบเขตโครงการ	2
5. เป้าหมายหลักของโครงการ	2
6. แนวทางบรรลุเป้าหมาย	2
2. การค้นคว้าข้อมูล	
1. บทภาพยนตร์แนวชีวิต	4
1.1 ความหมายของภาพยนตร์แนวชีวิต	4
1.2 แนวทางในการนำเสนอภาพยนตร์แนวชีวิต	4
2. การกำกับการแสดง	5
2.1 หน้าที่ของผู้กำกับ	6
2.2 การตีความบท	6
2.3 การทดสอบและคัดเลือกนักแสดง	7
3. การเขียนบทภาพยนตร์	9
3.1 องค์ประกอบของบทภาพยนตร์	9
3.2 การสร้างโครงเรื่อง	11
4. การจัดแสงในงานภาพยนตร์	13
4.1 อุณหภูมิแสง	14
4.2 หลักการจัดแสง	14
4.3 การกำหนดทิศทางของแหล่งแสง	15
4.4 ตำแหน่งของไฟ	16
4.5 อิทธิพลของแสงและเงาในภาพ	17
4.6 ข้อเสนอแนะของการจัดแสง	20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

5. มุมกล้อง	20
5.1 ขนาดของภาพ	20
5.2 มุมของภาพ	22
5.3 การเคลื่อนกล้อง	24
3. ข้อมูลเพื่อนำมาเขียนบทภาพยนตร์	
1. สภาพจิตใจของวัยรุ่น	27
1.1 ด้านอารมณ์ของวัยรุ่น	27
1.2 ด้านการปรับตัวของวัยรุ่น	29
1.3 ลางบอกเหตุแห่งการกระทำผิดของวัยรุ่น	31
2. ผีน	32
2.1 การผี	32
2.2 สิ่งที่มีอิทธิพลกับความผี	32
2.3 การแปลความผี	33
3. ภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “ผีหวาน”	35
3.1 โครงเรื่องย่อ	35
3.2 โครงเรื่องขยาย	35
3.3 บทภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “ผีหวาน”	37
4. กระบวนการและขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์	
1. การแยกบท	42
1.1 บทถ่ายทำภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “ผีหวาน”	42
2. ใบบัดเลือนักแสดง	52
3. การออกแบบฉาก	58
4. สถานที่ถ่ายทำ	62
5. รายละเอียดด้านเครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทำ	63
6. การจัดตารางการถ่ายทำ	63
6.1 การโยกย้ายในขณะปฏิบัติงานถ่ายทำ	63
6.2 ความต่อเนื่องในการแสดงและเรื่องราวตามบทภาพยนตร์	63
6.3 การใช้คนให้ได้ประโยชน์และมีประสิทธิภาพที่สุด	63
6.4 ฉากและการจัดฉาก	64
6.5 การใช้เครื่องมือในการถ่ายทำให้คุ้มค่าที่สุด	64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ในที่สาธารณะโดยไม่ผ่านการคัดค้าน
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

6.6 การเดินทางไปยังสถานที่ถ่ายทำและเวลาตามเนื้อเรื่อง	64
6.7 เอกสารวางแผนการถ่ายทำ	65
5. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์	
1. ภาพบางส่วนจากงานสตอรี่บอร์ด	70
2. ภาพบางส่วนจากงานจริง	74
6. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	
1. แนวความคิดในการลำดับภาพ	76
2. ขั้นตอนการลำดับภาพ	76
3. ขั้นตอนการลำดับเสียง	77
7. บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
1. ปัญหาก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์	78
2. ปัญหาระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์	78
3. ปัญหาหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	79
4. ข้อเสนอแนะ	79
บรรณานุกรม	80
ประวัติผู้เขียน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่

1. นักแสดงที่รับบท “ภาส”	52
2. นักแสดงที่รับบท “ภาส (ตอนเด็ก)”	53
3. นักแสดงที่รับบท “แม่”	54
4. นักแสดงที่รับบท “ไอ้กาก”	55
5. นักแสดงที่รับบท “ไอ้รอก”	56
6. นักแสดงที่รับบท “รุ่ง”	57
7. ภาพการออกแบบฉาก “ชุมชนแออัด”	58
8. ภาพการออกแบบฉาก “ร้านสุนัขเกอร์”	59
9. ภาพการออกแบบฉาก “ร้านซ่อมจักรยาน”	60
10. ภาพการออกแบบฉาก “สนามเด็กเล่น”	61
11. สถานที่ถ่ายทำ	62
12. ภาพบางส่วนจากงานสตอรี่บอร์ด	70
13. ภาพบางส่วนจากงานจริง	74

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

วัยรุ่นเป็นวัยที่ได้รับสมญาต่างๆ ทั้งในแง่ลบและแง่บวก พฤติกรรมต่าง ๆ ที่วัยรุ่นแสดงออกแล้วสร้างความไม่สบายใจให้กับพ่อแม่ ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้รับผิดชอบด้านคุณธรรมของสังคม

วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ระหว่างวัยเด็กกับผู้ใหญ่ ซึ่งมีความเจริญของชีวิตทั้งสี่ด้าน คือ กาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา อย่างรวดเร็วมาก การกระทำที่โง่เขลา สามารถเกิดขึ้นได้เสมอ สาเหตุการกระทำผิดนั้น เนื่องมาจากตัววัยรุ่นเอง จากครอบครัว จากสถานะเศรษฐกิจ จากสังคม และสิ่งแวดล้อม จากหนังสือและสื่อมวลชนต่าง ๆ หรือจากเพื่อน การแก้ปัญหาการกระทำผิดของวัยรุ่นนั้นทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ปัญหาคุณภาพประชากรของชาติจะต้องแก้จากวัยเด็กและแก้อย่างต่อเนื่องในทุกระดับ เราจะต้องสร้างเด็กวันนี้ให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพของชาติในวันข้างหน้า เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติสืบไป

ด้วยธรรมชาติของภาพยนตร์ที่ถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ผ่านกระบวนการคิด การอ้างอิงจากทฤษฎีต่างๆมากมาย ทำให้เป็นสื่อที่มีอิทธิพลอย่างมากที่ทำให้คนดูยึดถือ ไปเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต ภาพยนตร์สามารถกระตุ้นให้คนดูมีอารมณ์คล้ายคลึงตามไปกับเรื่องราวที่ถ่ายทอดออกมา โครงการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตเรื่อง “ฝันหวาน” จึงหวังว่าผู้ที่ได้รับชมจะสนใจ เข้าใจและสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวของวัยรุ่นได้ตั้งขึ้น

2. ลักษณะแนวของโครงการ

โครงการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตเรื่อง “ฝันหวาน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. คำจำกัดความโครงการ

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต

4. ขอบเขตโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้น ความยาวประมาณ 10-15 นาที ด้วยวิธีโอบระบบ เบต้า แคม

5. เป้าหมายหลักของโครงการ

- 5.1 เพื่อศึกษาความหมาย รูปแบบและวิธีการทำงานอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ในการกำกับภาพยนตร์แนวชีวิต
- 5.2 เพื่อศึกษาการวางเค้าโครงเรื่อง เสียงประกอบ การใช้ภาพและบรรยากาศที่เหมาะสมกับภาพยนตร์แนวชีวิต
- 5.3 เพื่อใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อ ให้ผู้รับชมได้ตระหนักและเข้าใจปัญหาของวัยรุ่น

6. แนวทางบรรลุเป้าหมาย

- 6.1 ศึกษาความหมาย รูปแบบของภาพยนตร์แนวชีวิต และการกำกับการแสดง จากเอกสารข้อมูลต่างๆ ภาพยนตร์ตัวอย่างและจากทรรศนะของบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือมีประสบการณ์การทำงานจริง
- 6.2 ศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบของการวางเค้าโครงเรื่อง การใช้ขนาดภาพ การเคลื่อนกล้อง การจัดแสงและการกำกับภาพที่เหมาะสมกับภาพยนตร์แนวชีวิต จากภาพยนตร์อ้างอิงและเทคนิควิธีการทำงานจริงอย่างเป็นลำดับขั้นตอน จากบุคคลที่มีประสบการณ์
- 6.3 หาความน่าสนใจของเรื่องราวชีวิตของคนที่จะนำมาเขียน ข้อมูลทางการแพทย์และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการเขียนเป็นบทภาพยนตร์ และให้เกิดความน่าเชื่อถือในการออกแบบ ลักษณะตัวละคร ฉาก เครื่องแต่งกาย และสิ่งต่างๆที่ ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์
- 6.4 เขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 6.5 ศึกษาบทบาทภาพยนตร์ เพื่อสร้างสรรค์การกำกับการแสดงในการถ่ายทอดให้นักแสดงเกิดความเข้าใจในบุคลิก การแสดงออก อารมณ์ จิตใจของตัวละคร ฝึกฝนนักแสดงและทดสอบการแสดงหน้ากล้อง
- 6.6 วางแผนก่อนการถ่ายทำ งานทางด้านภาพ ฉากและเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง
- 6.7 ถ่ายทำภาพยนตร์
- 6.8 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ การลำดับภาพและเสียง เสร็จเป็นภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง
- 6.9 สรุปการทำงาน ปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางการแก้ไข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าข้อมูล

บทภาพยนตร์แนวชีวิต

1.1 ความหมายของภาพยนตร์แนวชีวิต

ภาพยนตร์แนวชีวิต คือ ภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องราวของชีวิตหรือสังคม ผ่านมุมมองที่ชัดเจนในการเลือกใช้รูปแบบ วิธีการในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ตัวละครประสบ ไม่ว่าจะปัญหาครอบครัว หน้าที่การงาน กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในสังคม....ฯ โดยเรื่องราวทั้งหมดต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับยุคสมัย

ภาพยนตร์ในแนวนี้จะนำเสนอเรื่องราวชีวิตจริงที่พบเห็นได้ทั่วไป ซึ่งอาจมีส่วนใกล้เคียงกับชีวิตจริงของใครบางคน คุณจะได้เข้าใจถึงปัญหาและความรู้สึกของตัวละครได้เป็นอย่างดี จากเรื่องราวที่คุ้นเคยหรืออาจเคยเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์นั้น ๆ ซึ่งทำให้ภาพยนตร์แนวชีวิตสามารถเข้าถึงอารมณ์ของคุณได้เป็นอย่างดี นั่นหมายความว่า ภาพยนตร์ในแนวนี้สามารถโน้มน้าวจิตใจให้คุณยึดถือเป็นแบบอย่าง คุณสามารถจดจำวิธีการ รูปแบบต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาของตัวละครมาประยุกต์ใช้กับชีวิตตัวเองและทางกลับกัน หากภาพยนตร์ทำออกมาแล้วขัดแย้งกับความรู้สึกของคุณ คือ ไม่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงที่ยอมรับได้ ภาพยนตร์จะขาดความน่าเชื่อถือและก็เป็นเพียงสิ่งด้อยค่า

1.2 แนวทางในการนำเสนอภาพยนตร์แนวชีวิต

ภาพยนตร์แนวชีวิต จัดเป็นภาพยนตร์ที่อยู่ลักษณะสมจริง (Realistic) น่าเชื่อถือ มีความเป็นเหตุเป็นผลสูง สอดคล้องกับยุคสมัยและตีแผ่ออกมาตามข้อเท็จจริง เนื้อเรื่องของภาพยนตร์แนวชีวิตจะพูดถึงตัวละครที่ประสบปัญหาชีวิตที่บางครั้งอาจมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา แต่จริง ๆ แล้วส่งผลกระทบต่อสังคมกว้าง ตัวละครมีการเผชิญและมีแนวทางในการแก้ไขที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชัดเจน เนื้อเรื่องจะต้องเข้าถึงตัวละครอย่างลึกซึ้ง เรื่องราวต่างๆจะต้องส่งเสริม เกี่ยวพัน เป็นเหตุเป็นผล

ลักษณะรูปลักษณะของตัวละครที่สร้างขึ้น ทั้งภายนอก ความต้องการภายใน เรื่องราวภูมิหลังที่เป็นเหตุผลผลักดันให้ตัวละครแสดงออก ทุกๆขั้นตอน ต้องเกิดจากการอ้างอิง จากบุคคลจริงที่มีลักษณะใกล้เคียง จากเอกสารข้อมูล งานวิจัยต่างๆ เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือที่สุด ต้องดูแลเป็นมนุษย์ปุถุชนธรรมดา มีคิมีเลว ไม่สมบูรณ์พร้อมสามารถพบเห็น ได้ทั่วไป

การแสดง จะเน้นในเรื่องของความเป็นจริง เน้นการเข้าถึงและถ่ายทอดอารมณ์ ออกมาด้วยความสมจริง ไม่เกินจริง (Over action) แบบละครเวทีหรือโทรทัศน์ นักแสดงเสมือนเป็นคนๆนั้นจริงๆ อยู่ในช่วงอารมณ์นั้นจริงๆ

มุมมองจะเรียบง่าย ไม่หวือหวา แสงเงาที่เกิดขึ้นจะดูเสมือนจริงแบบตาเห็น ภาพยนตร์บางเรื่องอาจมีการคุมโทนสีหรือย้อมให้ไปทางใดทางหนึ่ง เพื่อเน้นอารมณ์ที่เกิดขึ้น ภาพจะเน้นที่ความหมายขององค์ประกอบภาพ (Mise en scene) หรือการแสดงที่เกิดขึ้น มักใช้ภาพขนาดใกล้ เพื่อเน้นอารมณ์ความรู้สึก มีมุมมองของผู้สังเกตการณ์ (Point of view) ผู้กระทำ (Subjective) และผู้ถูกกระทำ (Objective)

2. การกำกับการแสดง

การแสดงของนักแสดงเปรียบเสมือนเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญในการสื่อสารกับคนดู โดยการสื่อสารผ่านลีลาการแสดง คำพูดและน้ำเสียงที่สื่อความหมายอย่างมีศิลปะ นักแสดงแต่ละคนมีบุคลิกและพรสวรรค์แตกต่างกันจึงเป็นเรื่องยุ่งยากที่จะกำหนดรูปแบบการแสดงขึ้น ผู้กำกับการแสดงจึงควรศึกษาถึงความสามารถของนักแสดงแต่ละคนและนำเอาความสามารถนั้นออกมาใช้ให้มากที่สุด

ความสัมพันธ์ของผู้กำกับการแสดงกับนักแสดงจะสะท้อนออกมาในผลงาน ผู้กำกับคือคนที่ช่วยนักแสดงค้นคว้าหาแนวคิด ในการตีความบท ผู้กำกับไม่จำเป็นต้องไปช่วยสอนนักแสดงจนกว่านักแสดงจะแสดงผิดพลาด ไม่ควรบอกว่าจะแสดงอย่างไร นอกจากนักแสดงต้องการคำแนะนำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 หน้าที่ของผู้กำกับ

เป้าหมายหลัก คือพยายามเข้าถึงความคิดทำหน้าที่แทนสายตาของคนดู ต้องเข้าใจถึงสิ่งที่ผู้ชมต้องการ สามารถเล่าเรื่องผ่านทางลีลาการแสดงของนักแสดงและคำพูด ให้เรื่องเป็นไปในทิศทางที่ชัดเจน มีความน่าสนใจให้คนดูคล้อยตาม รวมทั้งเป็นผู้ประสานประโยชน์ในส่วนต่างๆของภาพยนตร์ ให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รับผิดชอบในการจัดฝึกซ้อมการแสดงให้ ออกมาอย่าง สร้างสรรค์และถูกต้องตรงตามเนื้อหาที่ต่องานนำเสนอ

- รู้วิธีการสร้างงาน รู้ทฤษฎีทางภาพยนตร์และทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ ให้ความคิดต่างๆออกมาเป็นภาพ
- รู้วิธีการทำงานกับนักแสดงสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักแสดงสามารถถ่ายทอดแนวคิดและควบคุมให้นักแสดงสามารถถือลีลาการแสดงออกมาอย่างเป็นธรรมชาติ มีประสิทธิภาพและตรงตามเนื้อหา
- รู้วิธีทำงานกับทีมงาน ควบคุมการทำงาน การแบ่งงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุดทั้งทางสติปัญญาและแรงกาย รู้ว่าเวลาไหนควรขยับความคิดคน เวลาไหนควร โอนอ่อนผ่อนตาม

2.2 การตีความบท

ผู้กำกับการแสดงต้องศึกษาบทภาพยนตร์อย่างรอบคอบครีกรองถึงเนื้อหา อารมณ์และสุนทรียภาพให้แน่ชัดเสียก่อน จากนั้นถอดความออกมาเป็นแนวทางในการกำกับการแสดง การตีความบทจะมีขึ้นคอนวิเคราะห์จากกว้าง ๆ ค่อย ๆ แยกย่อยลงไปโดยผู้กำกับสามารถใช้วิธีตั้งคำถามต่างๆ

2.2.1 วิเคราะห์เหตุการณ์ สถานการณ์ ความเป็นยุคสมัยไหน หาเหตุผลว่าทำไมเรื่องต้องเกิดขึ้นในสถานที่นั้น ช่วงเวลานั้น

2.2.2 วิเคราะห์ตัวละคร สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน

- ลักษณะภายนอก ตัวละครมีรูปร่าง หน้าตา บุคลิก วัย อะไร อย่างไร
- ลักษณะภายใน ตัวละครมีภูมิหลังอย่างไร มีมุมมองความคิดอ่านอย่างไร มีการพัฒนาอย่างไร มีความต้องการอะไร

2.2.3 การวิเคราะห์อารมณ์ในสถานการณ์นั้น คิดว่าเมื่อตัวละครมาอยู่ในสถานการณ์นั้นเขาจะทำอย่างไร ทำไม เขาจะรู้สึกอย่างไร มีอารมณ์อย่างไร

ในการศึกษาตีความบ่อยครั้งจะพบสิ่งที่เราไม่รู้ด้วยวุฒิภาวะและประสบการณ์ที่ยังไปไม่ถึง ผู้กำกับการแสดงจึงควรหาข้อมูลเสริม เรียนรู้ ค้นคว้า สังเกตสิ่งต่างๆที่คิดว่าเป็นสิ่งที่ภาพยนตร์ต้องการ

2.3 การทดสอบและคัดเลือกนักแสดง

การจะคัดเลือกนักแสดงได้นั้น ผู้กำกับการแสดงจะต้องมีความเข้าใจในตัวละครที่กำลังจะคัดเลือกอย่างชัดเจน รู้ถึงลักษณะภายนอก และภายในตัวละครและมีความรู้ความเข้าใจว่านักแสดงคนไหนเหมาะสมกับบทบาทการแสดงอย่างไร

2.3.1 วิธีการทดสอบนักแสดง

ผู้กำกับการแสดงจะเลือกเอาการแสดงฉากหนึ่งจากบทภาพยนตร์มาให้นักแสดงทดสอบ ให้นักแสดงลองอ่านท่องจำบทหลังจากอ่านเสร็จแล้ว ผู้กำกับจะอธิบายแนวคิด โครงเรื่อง ลักษณะตัวละคร การแสดง ฉากและอารมณ์ที่กำลังจะเล่น เปิดโอกาสให้นักแสดงคิดเห็นอย่างอิสระ การพูดคุยกันควรอยู่ในสภาพที่มิดชิด นักแสดงจะสามารถควบคุมอารมณ์ความรู้สึกและแสดงออกได้

2.3.2 การพิจารณานักแสดง

- พื้นฐาน ประสบการณ์การแสดง

ผู้กำกับการแสดงต้องพยายามวัดความสามารถทางการแสดง ประวัตินักแสดง ความสามารถในการเข้าใจบท เทคนิค การแสดง ผู้กำกับการแสดงควรดูความสามารถทางการแสดงมากกว่ารูปร่างหน้าตา

- ความละเอียดอ่อนและจินตนาการ

ดูไหวพริบในการใช้จังหวะลีลา การเคลื่อนไหว ประเมินผลจากการลองให้นักแสดงเล่นบทอะไรก็ได้โดยไม่มีบทพูด

- นำเสียงการใช้ภาษา

ฟังนำเสียงนักแสดง โดยผู้กำกับการพยายามคิดว่าตัวเองเป็นผู้ชม ฟังนำเสียงดูว่าสามารถสะกดอารมณ์ผู้ชม ได้หรือไม่

- บุคลิกตรงตามบท

บุคลิกเฉพาะตัวของนักแสดงมีส่วนสร้างความเหมาะสมกับบทบาทการแสดงนั้น อยู่ที่ผู้กำกับว่าต้องการนักแสดงที่มีลักษณะอย่างไร

- บุคลิกภาพและหน้าตาที่มีเสน่ห์ชวนมอง

เป็นขั้นตอนสุดท้ายพิจารณา คนดูต้องการดูนักแสดงที่มีเสน่ห์ชวนมองมากกว่าหน้าตาไม่ดี มีบุคลิกภาพที่สามารถทำงานเป็นกลุ่มได้หรือไม่ มีความอดทนแค่ไหน

- ผลรวมของนักแสดงทั้งหมด

ผู้กำกับการแสดงต้องนำนักแสดงที่คัดเลือกมาเปรียบเทียบกันว่ามีความเหมาะสมกลมกลืนกันแค่ไหน โดยเฉพาะที่ต้องเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กัน เช่น พ่อกับลูก ญาติกันหรือคนเดียวกันแต่คนละช่วงอายุกัน นักแสดงต้องคล้ายคลึงกัน

3. การเขียนบทภาพยนตร์

ภาพยนตร์เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับมนุษย์และภาพยนตร์ก็จะมีจุดศูนย์กลางที่มนุษย์เหมือนกัน สิ่งที่ยากที่สุด ก็คือ จะเล่าเรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ในเรื่องอย่างไรเพื่อให้คนดูรู้สึกสนใจที่จะติดตามชะตาชีวิตของมนุษย์นี้ หรือกลุ่มนี้ต่อไปเรื่อย ๆ จนเมื่อจบเรื่อง

บทภาพยนตร์เปรียบเสมือนแบบร่างของการสร้างภาพยนตร์ บทภาพยนตร์จะมีความคล้ายคลึงกับวรรณกรรมตรงที่การบอกเล่าเรื่องราวว่า ใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร แต่จะแตกต่างกันที่บทภาพยนตร์นั้นจะสื่อความหมายออกมาเป็นภาพ โดยใช้ภาพเป็นตัวสื่อความหมาย เพื่อโน้มน้าวจินตนาการของคนดูให้ไปรู้สึกตามที่ตั้งใจจะให้เขารู้สึก

ภาพยนตร์ไม่ใช่แหล่งรวมของ “ข้อเท็จจริง” แต่คือ “ความคิดและความรู้สึกที่เรามีต่อข้อเท็จจริงนั้น” ต่างหาก!

3.1 องค์ประกอบของบทภาพยนตร์

3.1.1 เรื่อง

หมายถึง เหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นโดยมีจุดเริ่มต้นและดำเนินไปสู่จุดสิ้นสุด เรื่องอาจจะสั้นเพียงไม่กี่นาที อาจยาวนานเป็นปี หรือไม่รู้จบ สิ่งสำคัญในการดำเนินเรื่อง คือ ปมความขัดแย้ง ซึ่งก่อให้เกิดการกระทำ ส่งผลให้เกิดเป็นเรื่องราว

3.1.2 แนวความคิด

เรื่องที่จะนำเสนอมีความคิดอะไรที่จะสื่อให้ผู้ชมรับรู้

3.1.3 แก่นเรื่อง

คือ ประเด็นเนื้อหาสำคัญหรือแกนหลักของเรื่องที่จะนำเสนอ ซึ่งอาจประกอบด้วยประเด็นรองๆ อื่นๆ ก็ได้ แต่ต้องไม่ออกนอกแนวความคิดหลัก

3.1.4 เรื่องย่อ

เป็นจุดเริ่มต้นของภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมาใหม่ เรื่องที่นำมาจากเหตุการณ์จริง เรื่องที่ดัดแปลงมาจากวรรณกรรม หรือแม้แต่เรื่องที่ลอกเลียนแบบมาจากภาพยนตร์อื่น สิ่งแรกนั้นเรื่องต้องมีความน่าสนใจ มีใจความสำคัญชัดเจน ต้องมีการมีการตั้งคำถามว่า จะมีอะไรเกิดขึ้นกับเรื่องที่เกิดขึ้นมา และสามารถพัฒนาขยายเป็น โครงเรื่องใหญ่ได้

3.1.5 โครงเรื่อง

เป็นการเล่าเรื่องลำดับเหตุการณ์อย่างมีเหตุผล เหตุการณ์ทุกเหตุการณ์จะต้องส่งเสริมประเด็นหลักของเรื่องได้ชัดเจน ไม่ให้หลงประเด็น โครงเรื่องจะประกอบด้วยเหตุการณ์หลักและเหตุการณ์รอง ซึ่งเหตุการณ์รองที่ใส่เข้าไป ต้องผสมกลมกลืนเป็นเหตุเป็นผลกับเหตุการณ์หลัก

3.1.6 ตัวละคร

มีหน้าที่ดำเนินเหตุการณ์จากจุดเริ่มต้น ไปสู่จุดสิ้นสุดของเรื่อง ตัวละครอาจเป็นคน สัตว์ สิ่งของ หรือเป็นนามธรรม ไม่มีตัวคนก็ได้ การสร้างตัวละครขึ้นมาต้องคำนึงถึงภูมิหลังพื้นฐาน ที่มาที่ไป บุคลิกนิสัย ความต้องการ อันก่อให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ของตัวละครนั้นๆ ตัวละครแบ่งออกเป็นตัวละครหลักหรือตัวละครนำ และตัวละครสมทบหรือตัวละครประกอบ ทุกตัวละครจะต้องมีส่งผลต่อเหตุการณ์นั้นๆ มากน้อยตามแต่บทบาทของคน ตัวเอกย่อมมีความสำคัญมากกว่าตัวรองเสมอ

องค์ประกอบของตัวละคร

- ทางกายภาพ ได้แก่ เพศ อายุ รูปร่าง สีผิว ผม สายตาสั้น/ยาว กรรมพันธุ์ ฯลฯ
- ทางจิตใจ ได้แก่ คติธรรมในการดำเนินชีวิต เคยผิดหวังอะไรมาหรือเปล่า มองโลกในแง่ดีหรือร้าย ล้มเหลว หรือชนะชีวิต เปิดเผย หรือเก็บตัว ชอบงานที่ทำหรือเปล่า ทำไปเพื่ออะไร ฯลฯ
- สถานภาพทางสังคม ได้แก่ รวย จน อาชีพ ลักษณะงาน รายได้ การศึกษามากหรือน้อย ชีวิตครอบครัวเป็นอย่างไร แคล้งงาน เครื่องศาสนาหรือไม่ ผู้นำหรือผู้ตาม บทบาททางการเมือง ฯลฯ

3.1.7 บทสนทนา

เป็นด้อยคำที่กำหนดให้แต่ละตัวละคร ได้ใช้แสดงโต้ตอบกัน ใช้บอกถึงอารมณ์ คำเนิ่นเรื่อง และสื่อสารกับผู้ชม ภาพยนตร์ที่ดีจะสื่อความหมายด้วยภาพมากกว่าคำพูด การประหยัดถ้อยคำจึงเป็นสิ่งที่ดีควรทำ ความหมายหรืออารมณ์บางครั้งอาจจำเป็นต้องใช้ถ้อยคำมาช่วยเสริมให้ดูดียิ่งขึ้นก็ได้

3.2 การสร้างโครงเรื่อง

การสร้าง โครงเรื่อง อาจเปิดเรื่องด้วยปริศนาที่ทำให้คนดูอยากติดตามต่อ ว่าเรื่องจะเป็นอย่างไร เช่น เริ่มเรื่องด้วยการให้ ตัวละครตัวนี้ ตื่นขึ้นมา และพบว่า โลกที่เขาเคยอยู่ไม่เหมือนเดิมเสียแล้ว เมื่อลุกขึ้นจากเตียงด้านขวาตามที่เข้ามาทุกวัน เขาชนกับตู้ ที่ไม่เคยอยู่ที่นั่น เมื่อจะเข้าห้องน้ำ ก็ประตูห้องน้ำไม่เจอ .. ทุกอย่างเปลี่ยนไปหมด.. เกิดอะไรขึ้นกับ โลกใบเก่าของเขา นี่คือนิพจน์ที่จะทำให้คนดูอยากรู้ อยากเห็นต่อไป

หรือเริ่มต้นด้วยการแนะนำตัวละคร ให้เห็นภูมิหลังว่าเรื่องที่กำลังจะเกิดขึ้นมีความเป็นมาอย่างไร มีความขัดแย้งอะไรเกิดขึ้น อาจจะเป็นระหว่างใครบางคนกับใครบางคน หรือกับตัวเอง หรือกับหลักการ หรือ.....ฯ สาเหตุของความขัดแย้งคืออะไร ความขัดแย้งนั้นจะค่อยๆทวี

ความเข้มข้นและรุนแรงขึ้นทุกที จนกระทั่งมาถึง จุดสูงสุดหรือจุดแตกหักของเรื่อง ซึ่งก็อาจจะได้เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ดูแลเห็น ใบเขียวจะเขียนด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แก่การเผชิญหน้า การหลบหนีความจริงหรือความเจ็บปวด และหลังจากนั้นก็จะเป็นช่วงที่เรื่องคลี่คลายลงจนจบ

สิ่งที่สำคัญที่สุดของเรื่อง คือ การใฝ่มุมมอง ใฝ่ความคิดเห็นของตัวคนเขียนลงไป เรื่องทุกอย่างในโลกนี้มีคนเล่ามาแล้วทั้งนั้น แต่สิ่งที่จะทำให้เรื่องของเราแตกต่างไปจากเรื่องของคนอื่นก็คือ ความคิดเห็นของตัวเองที่มีต่อเหตุการณ์ในเรื่อง ที่มีต่อตัวละคร ที่มีต่อโลกและสังคม มุมมองนั้นย่อมไม่มีสูตรสำเร็จตายตัว ความคิดหรือทัศนคติที่เคยได้รับการยอมรับในสังคม อาจไม่ใช่บทสรุปที่ดีของบทภาพยนตร์ในวันนี้ ค่านิยมของผู้คนนั้นเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

การสร้างโครงเรื่องไม่มีอะไรเป็นทฤษฎีตายตัว แต่ต้องรู้และเข้าใจไว้แล้วนำมาปรับใช้ตามความต้องการของตัวเอง ทฤษฎี คือ พาหนะที่จะนำเราไปสู่จุดหมายไม่ใช่ภาระที่จะถ่วงไม่ให้เราไปถึงตรงนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การจัดแสงในงานภาพยนตร์

“การเรียนรู้ที่จะสังเกตเป็นเพียงหนทางเดียวที่จะเรียนรู้ว่าการจัดแสงในงานภาพยนตร์เป็นอย่างไร และการเรียนรู้ที่จะรู้สึกอย่างละเอียดอ่อนและขบคิดอย่างชาญฉลาดก็เป็นหนทางเดียวที่จะประยุกต์ใช้ความรู้ในการจัดแสงในงานภาพยนตร์จริง”¹

แสงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดสำหรับการมองเห็น สิ่งที่เราเห็นเกิดจากแสงไปตกกระทบกับวัตถุแล้วสะท้อนเข้ามาขั้วนี้ขั้วตา กล้องถ่ายภาพนิ่ง กล้องถ่ายภาพยนตร์ และกล้องวิดีโอ ต่างก็เลียนแบบนัยน์ตาของคน ที่ยอมให้แสงผ่านเข้ามาทางเลนส์แล้วไปตกกระทบกับฟิล์มหรือ CCD (Couple Charge Device) แต่ก็มีความแตกต่างกันระหว่างภาพที่เราเห็นกับภาพที่ได้จากการถ่ายทำ ซึ่งเรียกว่า Contrast Ratio เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงข้อจำกัด

โดยปกติคุณภาพของนัยน์ตาของมนุษย์วัดได้ 800 : 1 สำหรับฟิล์มวัดได้ 100 : 1 และวิดีโอ 40 : 1 สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นขีดจำกัดทางที่เกิดขึ้น

เนื่องจากทั้งฟิล์มและวิดีโอที่มีความสามารถในการแยกรายละเอียดของภาพได้ต่ำกว่าการมองเห็นของคนมาก จึงเป็นสิ่งที่ยากในการถ่ายทำ โดยที่ไม่มีพื้นฐานด้านแสงสว่าง แล้วจะให้ได้ภาพสดใสเหมือนกับนัยน์ตาที่สัมผัสกับสิ่งนั้นจริงๆ ดังนั้น การถ่ายทำทั้งฟิล์มและวิดีโอจึงต้องจำกัดลักษณะของแสง ความสว่าง และเงา ให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสม ดังนั้นการใส่ใจในเรื่องของแสงและเงาจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องควบคุมไม่ให้เกินขีดความสามารถของกล้องที่ใช้

การจัดแสงในงานภาพยนตร์ก็เหมือนๆกับการฝึกฝนงานศิลปะอื่นๆ ก็ต้องเรียนรู้คุณสมบัติของแสงและประเภทของกล้องที่ใช้อย่างถ่องแท้ เรียนรู้ทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาประยุกต์ใช้ จากนั้นอาศัยประสบการณ์จากการฝึกฝน สังเกตและวิเคราะห์สภาพของการทำงานที่แท้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 อุณหภูมิแสง

แสงสีที่เราเห็นหรือสัมผัสได้นั้นเกิดจากความร้อนที่ทำให้โมเลกุลสั่นแล้วแผ่รังสีออกมา William Thomson Lord Kelvin (1824-1907) นักวิทยาศาสตร์ชาวอังกฤษ ได้ค้นพบและให้นิยามของการวัดแสงสีไว้เป็น “อุณหภูมิแสง” หรือ “Color Temperature” โดยกำหนดให้สัมพันธ์กับ “เซลเซียส” (Degree Celsius) โดยให้จุดเริ่มต้นที่ 0 degree K เท่ากับ -273.15 degree Celsius ซึ่งเป็นจุดที่ไม่มีความร้อนเลย

โดยธรรมชาติของการมองเห็นของคนเรา สามารถแยกแหล่งกำเนิดแสงสีหลาย ๆ ระดับได้ อย่างเช่น แสงสีเกิดจากแสงแดด หรือแสงจากดวงอาทิตย์ (sunlight) เป็นแสงที่มีอุณหภูมิประมาณ 5600K แสงจากหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ (fluorescent) ให้แสงสีขาว อุณหภูมิแสงประมาณ 4500K หรือ แสงจากหลอดไส้ (Incandescent) ให้แสงสีส้มแดง อุณหภูมิแสง 3200K แสงสีที่แตกต่างกันนี้ นัยน์ตาของเราสามารถแยกรายละเอียดของแสงสีได้ทั้งหมด (multi-color temperature) แต่ถ้ามองจะใช้แสงเพียงสีใดสีหนึ่งเป็นหลักเท่านั้น นั่นหมายความว่าภาพที่เกิดขึ้นจากการถ่ายภาพได้แสงประเภทต่างๆ ให้สีที่แตกต่างกันออกไป

แสงที่ได้จากหลอดไฟฟ้าทุกประเภท เป็นแบบแสงสีเดียว จึงให้ภาพออกมาผิดไปจากธรรมชาติที่เราเห็น การพึ่งแสงอาทิตย์ก็จะมีข้อจำกัดในเรื่องของความเข้มที่ได้ นั่นไม่คงที่ ขึ้นอยู่กับสภาวะอากาศ ฤดูกาล ตำแหน่งที่อยู่บนผิวโลก จึงไม่ใช่เรื่องง่ายนักที่จะสร้างแสงให้เป็นธรรมชาติเหมือนกับแสงอาทิตย์ได้ เทคนิคหนึ่งที่น่าสนใจก็คือ ความพยายามในการใช้แสงแบบผสมผสาน เพื่อให้ได้ภาพที่สีที่สวยออกมา

4.2 หลักการจัดแสง

การจัดแสงในภาพยนตร์ เราสามารถใช้แหล่งแสงจากที่ใดก็ได้ในการถ่ายทำ ไม่ว่าจะเป็นแสงจากไฟบ้าน แสงนีออน แสงเทียน ไฟถนน หรือจากดวงอาทิตย์ เลนส์ที่มีความไวแสงมากขึ้น และประสิทธิภาพในการรับแสงของเนื้อฟิล์มในปัจจุบันทำให้อะไร ๆ ก็เป็นไปได้ง่ายขึ้น แต่ไม่ว่าจะใช้ไฟขนาดใหญ่หลายหมื่นวัตต์ หรือไฟบ้าน สิ่งที่ทำหายที่สุด ก็ยังเป็นเรื่องของการจัดแสง เพื่อให้ได้ภาพที่มีอารมณ์และคุณค่าทางศิลปะ ตามที่บัต้องการนั่นเอง¹

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสงอาทิตย์เป็นแหล่งแสงขั้นพื้นฐานในการจัดแสง สภาพบรรยากาศโดยรอบสถานที่ถ่ายทำก็ทำให้สภาพแสงที่ได้ไม่เหมือนกัน แสงกระด้าง (hard light) ให้ความเปรียบต่าง (Contrast) สูง แสงที่เกิดจากการสะท้อนหรือแสงนุ่ม (Soft light) จะให้ความเปรียบต่างที่ต่ำ หรือสภาพแสงที่ขมุกขมัวในวันเมฆครึ้ม เหล่านี้เป็นเพียงตัวอย่างของคุณภาพของแสงที่แตกต่างกันและมีผลก่อให้เกิดอารมณ์ของภาพในแบบต่างๆกันออกไปด้วย

4.3 การกำหนดทิศทางของแหล่งแสง

ทิศทางของแหล่งกำเนิดแสง หรือมุมของแสงตกกระทบนั้น หมายถึงทิศทางและมุมของแสงจากโคมไฟ เมื่ออ้างอิงโดยใช้ตำแหน่งและทิศทางของแนวกล้องกับตัวแสดงเป็นหลัก แสงอาจจะมาจากหลายตำแหน่งสัมพันธ์กับตำแหน่งตัวแสดง ทั้งจากด้านหน้า ด้านข้าง ด้านหลัง หรือตำแหน่งต่าง ๆ ระหว่างนั้นก็ได้อีก

ทิศทางของแหล่งกำเนิดแสงเป็นส่วนสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพื้นที่ของเงาเงาที่เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่ออารมณ์ของภาพ เมื่อทิศทางของแหล่งกำเนิดแสงเปลี่ยนไป นั้นหมายถึงอารมณ์ของภาพที่เปลี่ยนไปด้วย

การที่จะสร้างภาพที่มีความสมจริง จะต้องใช้ประโยชน์จากแหล่งแสงที่มีอยู่แล้วในสถานที่ที่ถ่ายทำให้เป็นแหล่งแสงหลักในการที่ถ่ายทำ หมายถึง แหล่งกำเนิดแสงที่มีอยู่แล้วก่อนเริ่มถ่ายทำ โดยที่ไม่ได้มีการจัดขึ้น เช่น แสงจากหน้าต่าง โคมไฟตั้งโต๊ะ ไฟเพดาน การใช้ประโยชน์จากแหล่งแสงประเภทนี้ จะต้องดำเนินการถ่ายทำไปตลอดฉากนั้น ไม่มีการเปลี่ยนแปลง แต่ถ้าสถานที่ถ่ายทำใดก็ตาม ไม่มีแหล่งแสงที่มีอยู่แล้ว ก็จะต้องสร้างมันขึ้นมา โดยอ้างอิงจากแหล่งกำเนิดแสงเดิม

สิ่งที่สำคัญไม่แพ้กันในภาพ คือ ส่วนที่เป็นเงา ซึ่งหมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างแสงและเงานั้นเอง เงาแบ่งได้เป็นสองประเภท คือ เงาที่เกิดจากแสงไฟ และเงาที่เกิดจากการไม่ได้รับแสงสว่าง อย่างหลังนี้ไม่ได้เป็นเงาที่เกิดจากวัตถุบังแสง แต่เป็นเงาที่เกิดจากการไม่ได้รับแสง เงาทั้งสองแบบเป็นเรื่องของการไล่โทน และมีผลอย่างมากต่อการสร้างอารมณ์ และบรรยากาศของภาพให้ได้ตามที่ต้องการ

4.4 ตำแหน่งของไฟ

4.4.1 แสงไฟหลัก (Key light)

คือแสงไฟหรือชุดของแสงไฟ ที่ทำหน้าที่ให้แสงสว่างและกำหนดทิศทางแสงหลักให้แก่ ฉากนั้น ๆ รวมไปถึงอารมณ์ของฉาก สภาพแสงและเงาโดยรวม

แสงไฟหลักจะถูกจัดโดยอ้างอิงจากแหล่งแสงที่มีอยู่เดิมในสถานที่ถ่ายทำ หรืออ้างอิงจาก สภาพความเป็นจริงของฉากนั้นๆ เช่น การจัดฉากห้องนอนในโรงถ่ายภาพยนตร์ การจัดแสงก็ จะต้องคิดว่าเป็นกลางวันหรือกลางคืน แสงในห้องนอนโดยปกติจะมาจกที่ใด จากหลอดไฟบน เพดาน จากแสงพระอาทิตย์ที่ลอดมาทางหน้าต่าง หรือแสงจากไฟโคมที่หัวนอน การอ้างอิงจาก สภาพความเป็นจริงจะทำให้เราสามารถจัดวางแสงไฟหลักได้อย่างถูกต้องและให้ความรู้สึกที่ สมจริงเป็นธรรมชาติ

หากสังเกตให้ดีเราจะพบว่าแสงไฟหลักส่วนใหญ่จะมาจากทางด้านบน ไม่ว่าจะเป็นแสงที่ อ้างอิงจากพระอาทิตย์ จาก โคมไฟ แสงจันทร์หรือจากแหล่งแสงอื่นๆ

4.4.2 แสงไฟเสริม (Fill light)

คือ แสงไฟที่ใช้ลดค่าความต่างของเงากับส่วนที่สว่างที่เกิดจากแสงของไฟหลัก เป็นแสงที่ ช่วยแสดงรายละเอียดต่างๆของสิ่งที่เราต้องการถ่าย ส่วนใหญ่จะใช้ที่ใบหน้าตัวแสดง เพื่อใช้เป็น ไฟลบเงา

การจัดแสงไฟเสริมจะต้องคำนึงถึงความสว่างที่เกิดขึ้นว่าควรจะมีสัดส่วนเท่าใดเมื่อเทียบกับไฟหลัก เพราะสัดส่วนที่แตกต่างกันย่อมให้ผลและอารมณ์ที่แตกต่างกันออกไป นอกจากนี้ เรายังต้องคำนึงถึงเงาที่เกิดขึ้นจากแสงนี้ด้วยว่าไปรบกวนเงาที่เกิดจากไฟหลักหรือไม่ ถ้าเกิดเงาที่ ไปรบกวนเราอาจแก้ไขได้โดยการเปลี่ยนซ้ายตำแหน่งของไฟเสริม ยกสูงขึ้นหรือต่ำลง หรือใช้ วัตถุทึบแสงมาบังแสงไว้ ให้โดนเฉพาะส่วนที่ต้องการเท่านั้น

4.4.3 แสงไฟเน้นขอบ (Back or rim light)

คือ แสงไฟที่ใช้ในการจับเน้นตัวแสดงหรือวัตถุให้เด่นออกมาจากฉาก หรือพื้นหลัง ทำให้ฉากกับตัวแสดงดูมีมิติมากขึ้น

แสงไฟเน้นขอบ มักวางไฟให้อยู่ในที่สูงในทิศทางที่ใกล้เคียงกับแสงของไฟหลักและเอียงไปทางด้านหลังเล็กน้อย แล้วส่องมายังสิ่งที่ถ่าย ถ้าเป็นบุคคลจะอยู่ที่ส่วนผม ไหล่ หรือเสื้อผ้าทางด้านหลังของผู้แสดง และควรระวังอย่าให้แสงนี้ส่องเข้าโคนเลนส์กล้อง

4.4.4 แสงไฟสำหรับฉากหรือพื้นหลัง (Background and set light)

คือ แสงที่ใช้ให้ความสว่างแก่ฉากหรือพื้นหลังของตัวแสดงไม่ให้มืดจนเกินไป การใช้ไฟฉาก ไม่ควรทำให้ฉากสว่างเท่ากันเกินไป ควรดูลักษณะของแสงที่เกิดจากธรรมชาติด้วย ว่าสภาพเป็นเช่นไร อาจมีการใช้ KOOKIE เข้าช่วย

4.4.5 แสงไฟพิเศษเฉพาะกิจ

ส่วนใหญ่ไฟพวกนี้จะใช้ในการจัดแสงแบบละเอียด ได้แก่ ไฟสำหรับส่องผมตัวแสดง (Hairlight) ไฟสร้างแววตา (Eyelight) มักใช้ร่วมกับภาพขนาดใกล้ เพื่อให้นักแสดงดูมีชีวิตชีวา หรือใช้เพื่อสื่อความหมายอะไรบางอย่าง

4.5 อิทธิพลของแสงและเงาในภาพ

แสงไฟหลัก เป็นแหล่งแสงสำคัญที่จะมีอิทธิพลมากที่สุด แสงไฟหลักทำหน้าที่ในการกำหนดทิศทางแสงและเงาของฉากนั้น ๆ รวมไปถึงแสงและเงาที่จะเกิดขึ้นกับตัวแสดงด้วย แสงไฟหลักอาจจะประกอบไปด้วยดวงไฟหลาย ๆ ดวง โดยเฉพาะเมื่อมีตัวแสดงหลายตัวหรือเป็นฉากที่ตัวแสดงต้องเคลื่อนไหวเป็นบริเวณกว้าง โคมไฟเหล่านี้จะต้องจัดให้ดูเสมือนเป็นแสงที่มาจากแหล่งเดียวกัน

การออกแบบตำแหน่งไฟในฉาก ต้องพิจารณาคุณภาพของแสงและเงาที่เกิดขึ้น ให้มีความเหมาะสมกับการเคลื่อนไหวที่ซับซ้อนของตัวแสดง สามารถสร้างความรู้สึกร่วมอารมณ์ในแบบที่ต้องการได้

4.5.1 ไฟหลักที่ตำแหน่งด้านหน้า

ปกติแสงแดดหรือแสงไฟทั่วไปจะมาจากทางด้านบนหรือมุมสูง ดังนั้นแสงจากมุมต่ำทางด้านหน้าตัวแสดงจึงให้เกิดความรู้สึกที่ผิดแปลก ไม่ปกติ ก่อให้เกิดความน่ากลัวแบบที่เราคุ้นเคยในภาพยนตร์สยองขวัญหลายๆเรื่อง

แสงไฟที่อยู่ระดับเดียวกับกล้องหรือเหนือกว่าเล็กน้อย จะทำให้ภาพดูแบน ขาดมิติ แต่แสงไฟในลักษณะนี้ก็ช่วยลบริ้วรอยที่ปรากฏบนใบหน้าได้ ถ้ายกไฟขึ้นเหนือระดับของกล้อง ก็จะได้ตำแหน่งไฟที่ขบเน้นใบหน้าเป็นอย่างดี เพราะจะทำให้เกิดเงาบริเวณโหนกแก้มและจมูก ไฟหน้าที่อยู่ในระดับที่สูงกว่ากล้องประมาณ 30 ถึง 45 องศา มักจะถูกใช้ในการจัดแสงให้นักแสดง เพราะจะทำให้ใบหน้าดูมีมิติ ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ได้ขบเน้นรอยขนบนใบหน้าให้เด่นออกมามากเกินไป

ตำแหน่งของไฟสูง จะแสดงปรากฏรอยเหยย่นและขอบตาจะดำคล้ำเงาใต้จมูกและริมฝีปากจะมากขึ้น

ตำแหน่งของแสงไฟหลัก จะต้องอ้างอิงกับบทว่าขณะนั้น ตามบทแล้วเป็นเวลาเท่าไร เข้าสาย บ่าย เช่น เราควรวางตำแหน่งไฟให้สูงมากน้อยเพียงใด

4.5.2 ไฟหลักจากด้านข้าง

ไฟหลักจากด้านข้างจะให้ความรู้สึกดึงดูดและสร้างความน่าสนใจให้ภาพได้ดี แสงจะแบ่งครึ่งใบหน้าด้วยขอบเงาในแนวตั้ง การจัดไฟหลักในลักษณะนี้จะให้ผลดี เมื่อใช้แสงไฟที่มีความนุ่ม

4.5.3 ไฟหลักที่ตำแหน่งสามส่วนสี่ของด้านหน้า

ตำแหน่งของไฟจะอยู่ในตำแหน่งราว 45 องศาบ่งกล้อง ซึ่งจะสร้างรูปทรงคล้ายสามเหลี่ยมของแสงที่ใบหน้านักแสดง การจัดไฟหลักแบบนี้เป็นที่นิยมกัน เพราะเป็นแสงที่ทำให้ความรู้สึกเหมือนจริงและนักแสดงดูมีมิติ

4.5.4 ไฟหลักที่ตำแหน่งสามส่วนสี่จากด้านหลัง

ไฟหลักที่ตำแหน่งสามส่วนสี่จากด้านหลัง เป็นการวางตำแหน่งไฟที่ให้ผลเชิงอารมณ์สูง ซึ่งมักจะถูกใช้ในฉากภายนอกในตอนกลางคืน ไฟในลักษณะนี้จะให้ผลดี เมื่อใช้แสงแบบแข็ง กระด้างในหนังแนวพีลัมนัวร์

อีกแบบหนึ่งในการใช้งานแสงไฟหลักในตำแหน่งสามส่วนสี่จากด้านหลังทั้งสองข้างก็คือในชื่อคแบบทูชี่ด ซึ่งไฟหลักของตัวแสดงหนึ่งจะทำหน้าที่เป็นไฟขอบ (Rim light) ของตัวแสดงอีกตัวหนึ่งในบริเวณหัวและหลัง

4.5.5 ไฟหลักจากด้านหลัง

แสงไฟหลักจากด้านหลัง จะใช้เพื่อบันทึกรูปทรงของวัตถุหรือนักแสดง ซึ่งจะไม่แสดงรายละเอียดอื่นใด ถึงแม้จะมีรายละเอียดในเงามืดแต่ก็ไม่ชัดเจนเหมือนการจัดแสงแบบอื่นๆ แสงไฟจะก่อให้เกิดเงามืดที่ด้านหน้า คนดูจะไม่เห็นว่าหน้าตาของนักแสดงเป็นอย่างไร กำลังแสดงความรู้สึกอย่างไรอยู่ในขณะนั้น

แสงไฟในลักษณะนี้จะให้ความรู้สึกลึกลับ น่าหวาดกลัว น่าเกรงขามของนักแสดงที่ซ่อนอยู่ในเงามืดนั้น

4.6 ข้อเสนอนะของการจัดแสง

การจัดแสง ควรจัดให้เพียงพอต่อความชัดลึกของภาพที่ต้องการเท่านั้น การใช้แสงที่แรงเกินไปจะมีผลเสียต่อนักแสดง เช่น เคืองตา เหนื่อยออกมา และอึดอัด

ถ้าเริ่มต้นจากแสงไฟหลักที่มีความแรงมาก ๆ ไฟดวงอื่น ๆ ก็จะต้องแรงตามไปด้วย¹

การจัดแสงไม่มีหลักเกณฑ์ตายตัว สามารถประยุกต์จากหลักเบื้องต้นประกอบกับทักษะที่ได้ทำสร้างสรรค์รูปแบบต่าง ๆ ได้มากมาย

5. มุมกล้อง

มีคำกล่าวว่า “ภาพหนึ่งภาพมีค่ามากกว่าคำพันคำ”² เพราะว่าภาพสามารถถ่ายทอดเรื่องราวที่บางครั้งถ้อยคำไม่สามารถถ่ายทอดได้ เพราะภาพเป็นรูปธรรมไม่ต้องใช้จินตนาการแต่อย่างใด ไม่ว่าคุณดูจะอ่านหนังสือออกหรือไม่ จะมีภูมิหลังหรือประสบการณ์มากน้อยเพียงใด ก็จะสามารถเข้าใจเรื่องได้อย่างชัดเจนและรวดเร็ว และได้ความหมายในลักษณะใกล้เคียงกัน

การหาค่าแหน่งที่เหมาะสมในการตั้งกล้องจึงเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทำภาพยนตร์ที่ต้องการให้คนดูเห็นอะไรมาอย่างน้อยแค่ไหน และด้วยทัศนคติแบบใด การเลือกมุมกล้องอย่างพิถีพิถันสามารถสร้างอารมณ์ ความรู้สึกกับคนดูได้เป็นอย่างดี แต่ในทางกลับกันมุมกล้องที่ไม่เหมาะสมก็ทำให้คนดูไขว้เขวหรือสับสนได้ คนทำภาพยนตร์ต้องถามตัวเองว่า ตำแหน่งไหนจะเหมาะสมที่สุดที่จะตั้งกล้อง อะไรบ้างที่ต้องการให้ปรากฏอยู่ในภาพนั้น ๆ

5.1 ขนาดของภาพ

ขนาดของภาพ หมายถึง ขนาดของนักแสดงหรือวัตถุสิ่งของที่สัมพันธ์กับส่วนอื่น ๆ ที่เหลือในเฟรมภาพ ความสัมพันธ์ที่ว่่านี้นำให้เกิดภาพในระยะต่างๆกัน ซึ่งภาพในแต่ละระยะก็จะให้อารมณ์ที่แตกต่างกันออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

¹ Lighting for television and film, หน้า 179

² Lighting for television and film, หน้า 86

5.1.1 ภาพระยะไกล

คือ ภาพที่เห็นนักแสดงเต็มตัว เห็นสภาพแวดล้อม และการกระทำทั้งหมด ตัวละครจะกินเนื้อที่น้อยเมื่อเทียบกับส่วนอื่นๆ ในเฟรมภาพ คุณจะเห็นทุกสิ่งที่เกิดขึ้นโดยรวม

ภาพลักษณะนี้นิยมใช้เป็นภาพแนะนำเหตุการณ์ สถานที่หรือใช้เปิดฉากใหม่ ทำให้ผู้ชมรับรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้น เกิดขึ้นที่ไหนเวลาใด เช่น ในเมืองที่มีการจราจรคับคั่ง ยามเย็นในชนบทที่บ้านของมหาเศรษฐี หรือในสลัม ภาพเหล่านี้สามารถสร้างความประทับใจและดึงดูดความสนใจได้เป็นอย่างดี

5.1.2 ภาพระยะกลาง

เป็นภาพที่เห็นนักแสดงประมาณ 2 ใน 3 ของทั้งตัว เป็นขนาดภาพที่บันทึกเกี่ยวกับปฏิกิริยาการเคลื่อนไหว และการแสดงอารมณ์บนใบหน้าได้ชัดเจน ในขณะที่ฉากหลังก็ยังคงปรากฏให้เห็นอยู่

ภาพระยะกลางมักจะเป็นภาพที่มีอยู่เป็นส่วนมากของภาพยนตร์ เพราะคนจะติดตามเรื่อง ตามอารมณ์ของนักแสดงได้ในระยะที่เหมาะสม คุณจะไม่รู้สึกราวว่าห่างเหินเกินไปหรือใกล้ชิดกับนักแสดงจนเกินไป

5.1.3 ภาพระยะใกล้

เป็นขนาดภาพที่อยู่ใกล้ คุณจะเห็นวัตถุหรือนักแสดงได้อย่างชัดเจน ภาพจะตัดทอนสิ่งอื่นๆ ที่ไม่สำคัญออกไป ว่านักแสดงกำลังแสดงสีหน้า อารมณ์อย่างไรหรือนักแสดงกำลังทำอะไรอยู่

เป็นขนาดภาพที่ต้องการเน้นให้คนดูจับตาดูสิ่งที่มีความสำคัญ ช่วงอารมณ์ของนักแสดงที่ต้องการให้คนดูรู้สึกคล้อยตาม หากใช้กับวัตถุก็จะต้องมีบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นกับวัตถุนั้นๆ มักใช้เมื่อต้องการการเน้นจริงๆ

การใช้ภาพใกล้หลายๆ ภาพติดๆ กันจะทำให้คนดูรู้สึกอึดอัด ระทึก เช่น หากเราถ่ายภาพของระเบิดเวลาที่แคบลงเรื่อยๆ กอปรกับเวลาที่กระชั้นเข้ามาเรื่อยๆ ก็จะทำให้คนดูรู้สึกตื่นเต้นมากกว่าที่จะถ่ายภาพระเบิดเวลาในภาพระยะกลาง หรือระยะใกล้

5.1.4 ภาพข้ามไหล่

ภาพที่ตั้งกล้องถ่ายผ่านไหล่ของนักแสดงคนหนึ่ง ไปรับหน้าของนักแสดงอีกคน มักใช้ในฉากที่มีการสนทนา หรือเผชิญหน้ากัน

5.1.5 ภาพพูชือตระยะกลาง

ภาพที่เห็นตัวละคร 2 ตัวเผชิญหน้า หรือพุดคุยกัน เป็นลักษณะภาพที่ใช้บ่อย และมักตัดสลับกับภาพผ่านไหล่ของแต่ละคน

5.2 มุมของภาพ

การถ่ายทอดภาพ 3 มิติของโลกจริงลงไปบนจอผ้าใบ 2 มิติที่แบนราบ ลักษณะมุมกล้องและระดับความสูงต่าง ๆ กันนั้น มีผลอย่างมากต่อความเป็นศิลปะ สามารถสร้างความลึกหรือมิติให้เกิดขึ้น สร้างความสวยงาม สร้างอารมณ์ และนัยยะทางจิตวิทยาของภาพยนตร์ในแบบที่แตกต่างกันออกไป

5.2.1 มุมเฉียง 45 องศา

มุมเฉียง 45 องศาจะให้ความลึกของภาพได้ดี ทำให้ตัวละคร และสิ่งของดูพื้นผิวและระยะมากขึ้น

5.2.2 มุมหน้าตรง

กล้องจะวางตรงอยู่ข้างหน้าสิ่งที่ถ่าย ภาพจะออกมาดูแบน อย่างไรก็ตามการถ่ายภาพมุมนี้และให้ตัวละครมองใกล้ ๆ เเลนส์กล้องจะทำให้คนดูรู้สึกใกล้ชิดและรู้สึกนึกคิดเป็นไปในทางเดียวกับตัวละคร

5.2.3 มุมด้านข้าง

มุมนี้คนจะรู้สึกเหมือนเป็นผู้เอบมอง ระยะห่างระหว่างคนดูกับสิ่งที่ปรากฏในภาพจะเพิ่มขึ้น คนดูจะไมู้สึกว่าถูกโอบกอดโดยกระบวนการของภาพยนตร์มากเท่ากับมุมอื่น ๆ

5.2.4 มุมกล้องระดับสายตา

มุมนี้จะตั้งกล้องสูงเท่าระดับสายตาของตัวละคร (ไม่ใช่ระดับสายตาของดากล้อง) ภาพที่ได้จะให้ความรู้สึกเป็นกลาง โดยไม่ทำให้อารมณ์หรือลักษณะทางกายภาพผิดเพี้ยนไป

5.2.5 มุมกล้องระดับต่ำ

มุมนี้กล้องจะอยู่ต่ำและแหงนขึ้นสามารถกำจัดเส้นขอบฟ้า หรือตัดฉากหลังที่ดูกวนตาออกไป

เส้นที่บิดเบี้ยวจากการจัดองค์ประกอบภาพโดยใช้กล้องมุมต่ำ จะช่วยสร้างภาพที่มีพลัง และมีผลกระทบสูง ภาพมุมต่ำจะใช้เพื่อสร้างความน่าเกรงขาม น่าสะพรึงกลัว ก่อให้เกิดความตื่นเต้นเร้าใจ ทำให้สิ่งที่ถ่ายดูยิ่งใหญ่ ภาพยนตร์ของชวัญมักตั้งกล้องในระดับต่ำ เพื่อให้ภาพของปีศาจร้ายแลดูใหญ่โตเกินจริง และดูน่ากลัวคุกคามมากขึ้น

5.2.6 มุมกล้องระดับสูง

มุมนี้กล้องจะอยู่สูงและกดต่ำ มุมกล้องนี้จะตัดฉากหลังที่ดูกวนตาหรือห้องฟ้าที่สว่างจ้าออกไปได้

มุมกล้องระดับสูง เมื่อถ่ายภาพตัวละครจะทำให้ความสูงของตัวละครลดลง คนดูจะรู้สึกว่าเหนือกว่าตัวละคร ทำให้ความรู้สึกว่าตัวละครดูต่ำต้อย กำลั้ง โคนข่มเหง ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ และกำลั้งจะพ่ายแพ้

5.3 การเคลื่อนกล้อง

การเคลื่อนกล้อง เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง เพราะการเคลื่อนกล้องช่วยในการเล่าเรื่อง สามารถนำคนดูเข้าสู่เนื้อเรื่องหรือนำคนดูออกจากเรื่อง และช่วยสร้างอารมณ์ร่วมอีกด้วย

5.3.1 แพน

คือ การวาดกล้องจากซ้ายไปขวา หรือจากขวาไปซ้าย โดยกล้องยังอยู่ที่จุดหมุนเดิม การแพนนั้นมีประโยชน์หลายอย่าง เช่น ใช้แสดงทัศนียภาพอันกว้างไกล ใช้ติดตามการเคลื่อนไหวของตัวละคร หรือใช้เปลี่ยนความสนใจของคนดูจากสิ่งหนึ่ง ไปยังอีกสิ่งหนึ่ง

การแพนนั้นควรปล่อยให้กล้องอยู่นิ่ง ๆ สัก 2-3 วินาทีก่อนและหลังของการแพน เพื่อให้ผู้ตัดต่อจะได้ใช้ตัดร่วมกับช็อตที่กล้องอยู่นิ่ง ได้อย่างราบรื่น การตั้งระดับลูกน้ำของขาตั้งก็สำคัญ เพราะถ้ากล้องไม่ได้ระดับ เส้นขอบฟ้าจะดูเอียงไปในขณะแพน

5.3.2 ทิลท์

คือ การวาดกล้องจากบนลงล่าง หรือล่างขึ้นบน โดยกล้องยังอยู่ที่จุดหมุนเดิม การทิลท์นั้นมีประโยชน์ในการจับภาพการกระทำที่เกิดขึ้นในแนวตั้ง

การทิลท์ควรปล่อยให้กล้องอยู่นิ่ง ๆ สัก 2-3 วินาทีก่อนและหลังการทิลท์ เพื่อความลื่นไหลในการตัดต่อร่วมกับช็อตที่กล้องอยู่นิ่ง ๆ

5.3.3 ชุม

เลนส์ชุมคือเลนส์ที่ให้ระยะ โฟกัสที่ต่างกันได้ในเลนส์เดียว โดยการหมุนกระบอกเลนส์ชุม เพียงแต่ชุมเข้าหรือชุมออก เพื่อให้ได้ภาพที่ใกล้ขึ้นหรือถอยออกห่างในชื่อเดียวกัน

การชุมเข้าจะทำให้คนดูรู้สึกเสมือนเข้าไปใกล้ชิดกับตัวละครมากขึ้น ทำให้คนดูรู้สึกเข้าถึงอารมณ์ของตัวละครมากขึ้น ว่าตัวละครกำลังคิดอะไร รู้สึกอย่างไร ในทางกลับกันการชุมออกก็จะให้ความรู้สึกว่าคนดูกำลังถอยห่างออกจากตัวละคร ความสำคัญของตัวละครกำลังน้อยลงเรื่อยๆ

การประชุมนั้นมักจะต้องมีการแพนและทิลท์ไปด้วย เพื่อให้สิ่งที่ต้องการจะถ่ายนั้นอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมอยู่เสมอ

5.3.4 ดอลลี่

ดอลลี่หรือแทรกกิ่ง คือการเคลื่อนกล้องเข้าหาหรือถอยห่าง จากซ้ายไปขวาหรือขวาไปซ้าย หรือวนรอบสิ่งที่ถ่าย โดยการตั้งกล้องบนราง เพื่อให้สามารถเคลื่อนกล้องได้อย่างนุ่มนวล ในความเป็นจริงเราอาจประยุกต์เอาสิ่งต่างๆ ที่มีล้อมาใช้แทนรางดอลลี่ก็ได้ ผู้ช่วยที่ทำหน้าที่เซ็นควรจะต้องซ้อมให้แน่ใจก่อน โดยเฉพาะช่วงก่อนและหลังการดอลลี่ ซึ่งจะเป็นจุดที่กระตุกมากที่สุด และควรปล่อยให้กล้องถ่ายช็อตนั้นนิ่งๆ ประมาณ 2-3 วินาทีก่อนและหลังการดอลลี่

การดอลลี่จะทำให้คนดูเห็นภาพในมุมที่เปลี่ยนไปตลอดเวลา ช่วยสร้างความน่าสนใจเป็นอย่างมาก การแทรกกิ่งเข้าจะให้ความรู้สึกว่าการถ่ายนั้นมีความน่าสนใจ ในทางกลับกันการแทรกกิ่งออกก็จะให้ความรู้สึกกำลังจบสิ้นหรือเหตุการณ์นั้นกำลังจะไม่น่าสนใจ การดอลลี่รอบตัวนักแสดงจะให้ความรู้สึกว่าตัวละครตัวนั้นกำลังสับสนกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นต้น

5.3.5 การซูมอินพร้อมกับดอลลี่ถอยออก

การซูมอินพร้อมกับดอลลี่ถอยออกจะให้เอฟเฟกต์แปลก ๆ คือสิ่งที่ถ่ายจะมีขนาดเท่าเดิม แต่ฉากหลังจะเปลี่ยนไป วิธีการซูมแบบนี้ทำให้คนดูรู้สึกวิงเวียน สับสน น่าหวาดกลัว

5.3.6 Steadicam

เป็นการเคลื่อนกล้องอีกแบบหนึ่ง โดยการยึดกล้องเข้ากับร่างกายของตากล้อง ซึ่งต้องอาศัยความสามารถของตากล้องในการรักษาสมดุลเป็นอย่างมาก กล้อง Steadicam นี้ จะเคลื่อนไปหาถอยห่างหรือหมุนวนไปรอบ ๆ สิ่งที่ต้องการถ่ายได้อย่างอิสระ

การเคลื่อนกล้องที่ดีที่สุดสามารถช่วยเล่าเรื่องได้ดีขึ้น ลองเปรียบเทียบภาพยนตร์ในยุค 1950 กับยุคปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าฉากที่เคยถ่ายแบบนิ่ง ๆ จนบางครั้งน่าเบื่อ ปัจจุบันได้กลายมาเป็นช็อตที่ต่อเนื่องสั้น ไหลช่วยสร้างอารมณ์และความน่าสนใจได้ดีขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ข้อมูลเพื่อนำมาเขียนบทภาพยนตร์

1. สภาพจิตใจของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยของการเร่งเจริญเติบโตทั้งในทางชีวะ สรีระ และจิตวิทยา เป็นวัยเร่งสร้างสุขนิสัย เร่งปรับตัว เร่งทางวิชาการ และเริ่มเลือกอาชีพ

Erikson เป็นผู้ที่มองว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงวัยรุ่น เป็นเรื่องที่ไม่ใช่ความผิดปกติ หรือเรื่องที่น่าจะเดือดเนื้อร้อนใจมากมายนัก

คนทั่วไปจะมองว่าวัยรุ่นนั้น เป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดช่วงหนึ่งของชีวิต วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความรับผิดชอบในขอบเขตจำกัด ชีวิตมีแต่ความสนุกสนานรื่นรมย์ ที่สำคัญ คือ ช่วงนี้เป็นเวลาที่คนเรามีความใฝ่ฝันทะเยอทะยาน และมุ่งมั่นในการสร้างจุดหมายให้กับชีวิตของตนเอง

วัยรุ่นจะต้องเผชิญกับ ความคาดหวังของผู้อื่น ทำให้ต้องมีการปรับตัวทางอารมณ์และตั้งค้มอย่างมาก มีการแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเอง สร้างทัศนคติ และค่านิยมแห่งชีวิต เมื่อเริ่มห่างจากพ่อแม่ มิตรภาพระหว่างเพื่อนฝูงก็กลายเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

การแสวงหาเอกลักษณ์ คือ การมองคน และเห็นตนเอง ตามที่ผู้อื่นเห็น เรียนรู้และยอมรับความสามารถของตน การยอมรับคนขึ้นอยู่กับการใช้สติปัญญาของผู้นั้นด้วย ถ้ามีเหตุผล ใช้สติปัญญา ก็เข้าใจตัวเองตามที่จริง ถ้าใช้อารมณ์อย่างเดียวก็จะมองเห็นคน ตามที่ตนอยากจะเป็น

1.1 ค่านิยมของวัยรุ่น

เด็กวัยนี้มักจะมีความรู้สึกที่เปิดเผย เชื่อมมั่นในตนเอง รู้สึกว่ามีความสุข แต่บางครั้งก็อาจจะหกล้ม มีความสงสัยอยู่ตลอดเวลาได้ รู้สึกชอบและไม่ชอบรุนแรง ไม่ค่อยจะยอมใครง่ายๆ แต่บางครั้งก็จะ โอบอ้อมอารี บางครั้งก็เป็นคนเห็นแก่ตัว

การที่เด็กวัยรุ่นมีอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงง่ายและรุนแรง ก็เพราะมีความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเกิดขึ้น ไปทางแบบผู้ใหญ่ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของคอมพิวเตอร์และอวัยวะภายในและการพยายามปรับตัวให้เข้ากับความปลอดภัยใหม่ๆ รวมทั้งสิ่งแวดล้อมรอบๆตัวที่ทำให้เด็กวัยรุ่นมีอารมณ์ที่ไม่มั่นคงและเกิดความคับข้องใจอยู่เสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเปลี่ยนแปลงทางจิตใจของวัยรุ่น

1.1.1 มีความต้องการใหม่ๆเกิดขึ้น และเป็นไปอย่างรุนแรง

ต้องการอะไร เมื่อไม่ได้ดังใจก็จะมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป เช่น โกรธฮึดฮัด และพยายามหาความพอใจเอาทางใดทางหนึ่งให้ได้

1.1.2 มีความรู้สึกทางเพศ

มองเห็นความสวยงาม พิติพัตน์ ในการแต่งตัวเพื่ออวดเพศตรงข้าม

1.1.3 เกิดความกังวลใจเรื่องการเจริญเติบโต

ร่างกายเติบโตเร็ว จนทำให้เด็กกังวลว่ารูปร่างจะใหญ่โตเทอะทะ บางคนจะอดข้าวบ้าง เด็กผู้หญิงมักสวมเสื้อชั้นในคับๆรักรูปทรง เด็กผู้ชายมักกังวลเรื่องเสียงเปลี่ยนไป เป็นต้น

1.1.4 สติปัญญา

ความคิดเจริญมากขึ้น สนใจแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อเพิ่มพูนความสามารถ เริ่มเข้าใจความไพเราะ ความดี ความสวยงาม

1.1.5 รู้จักรับผิดชอบและต้องการเป็นอิสระ

เชื่อในความสามารถของตนเอง รักเกียรติยศชื่อเสียง ชอบแสดงความคิดเห็น ชอบทดลองสิ่งนั้นสิ่งนี้เรื่อยไป สิ่งใดที่พอใจก็จะรับเอาไว้

1.1.6 อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย และรุนแรง

ประเดี๋ยวรักประเดี๋ยวโกรธ ทำอะไรสำเร็จก็ดีใจ พลาดพลั้งก็เสียใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.7 มีจินตนาการมากขึ้น

โดยถือตนเองเป็นคนสำคัญในจินตนาการ และมักเกี่ยวกับความรัก ความสำเร็จ ความปลอดภัย ความสงสารตนเอง หรือความตาย

1.1.8 ความเชื่อมั่นต่างๆเป็นไปอย่างรุนแรง

เชื่ออะ ไรก็มักจะเชื่อเอาจริงๆจังๆ

1.1.9 ความสนใจในการมีสมาคมมากขึ้น

เข้าใจความสัมพันธ์และหน้าที่ที่ตนจะต้องปฏิบัติ หมุกณะมีอิทธิพลเหนือเด็ก ดังนั้น การจัดสิ่งแวดล้อม หรือสิ่งของที่ดึงดูด ก็จะเป็นประโยชน์แก่เด็ก

1.1.10 ประสาทและความรู้สึกด้านสัมผัสตื่นตัวขึ้นมาก

สนใจคนศรี วรรณกรรม ศิลปกรรมต่างๆ ผู้ที่มีความเป็นพิเศษอยู่ทางด้านนี้บ้างแล้วก็จะก้าวหน้าไปมาก นิสัยการกระทำหลายๆอย่างก็มักจะเกิดขึ้น เปลี่ยนแปลงหรือเลิกไปในวัยนี้

1.2 ด้านการปรับตัวของวัยรุ่น

ในกรณีที่เกิดอุปสรรคต่อการตอบสนองความต้องการ จะทำให้เด็กวัยรุ่นเกิดความคับข้องใจ ความวิตกกังวล ต้องพยายามหาทางออกเพื่อคลี่คลายปัญหาและปกป้องสภาพจิตใจของตนเอง โดยการหาทางออกในรูปแบบของพฤติกรรมต่างๆ การที่คนเราจำเป็นต้องใช้กลไกการปรับตัวเป็นบางครั้งบางคราวนั้น ถือว่าเป็นสิ่งที่ปกติ แต่ถ้าเมื่อใดที่ใช้กลไกการปรับตัวนี้เป็นประจำจนกลายเป็นพฤติกรรมส่วนใหญ่ในชีวิต จึงจะพิจารณาว่าเป็นมีปัญหาซึ่งควรได้รับการช่วยเหลือแก้ไข

สถานการณ์ที่เผชิญ การรับรู้เกี่ยวกับอุปสรรค รวมทั้งความสามารถในการอดทนต่อความคับข้องใจก็ยิ่งแตกต่างกันไปในแต่ละคน วัยรุ่นบางคนสามารถทนรับได้มากในสถานการณ์เดียวกัน แต่ละคนจะมีปฏิกิริยาแตกต่างกันออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.1 พฤติกรรมความก้าวร้าวรุนแรง

ที่สามารถพบได้แทบจะทุกวันในชีวิตประจำวัน มักจะเป็นพฤติกรรมทางกายภาพ เช่น การทำร้ายผู้อื่น ในผู้ใหญ่ พฤติกรรมแบบนี้อาจจะเกิดขึ้นในรูปแบบที่ไม่รุนแรง เช่น ในรูปแบบของการให้ข่าวลือในทางที่ไม่ดี การกลั่นแกล้งให้ออกจากงาน หรือการตั้งใจทำงานให้ช้าลง เพื่อประท้วงหัวหน้างาน เป็นต้น

1.2.2 พฤติกรรมการหลีกเลี่ยง

การเผชิญหน้ากับสถานการณ์โดยตรงใดก็ตาม อาจจะเสี่ยงต่ออันตรายที่จะเกิดขึ้น ทั้งทางด้านกายภาพ และจิตใจ วิถีรุ่นบางคนจึงหลบไปใช้ความคล่องตัว สร้างจินตนาการขึ้นมาแทน ซึ่งก็ทำให้ได้รับความพึงพอใจจากการได้หลบเลี่ยงสถานการณ์ที่เป็นจริงชั่วคราว

1.2.3 พฤติกรรมแบบเด็ก ๆ หรือพฤติกรรมถดถอย

พฤติกรรมนี้เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความต้องการที่จะกลับไปสู่ภาวะความเป็นเด็กอีกครั้ง เช่น การคิดถึงบ้าน ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ การเฝ้าร่ำพังก่ำครวญถึงวันเก่าๆ เป็นต้น การที่อยู่แต่กับชีวิตในอดีตก็อาจจะเพราะชีวิตในปัจจุบันไม่มีความสุขเลย

1.2.4 พฤติกรรมการยอมแพ้และหยุดการต่อสู้ดิ้นรน

หลังจากที่ประสบความล้มเหลวหลายๆครั้ง คนๆนั้นก็อาจจะหยุดความพยายาม และเลิกมีความหวังต่างๆ ลักษณะการกระทำต่างๆของพฤติกรรม ซึ่งไม่ได้ทำให้บรรลุลวัตถุประสงค์ หรือลดความตึงเครียดลง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะเขาไม่รู้วิธี หรือไม่มีทางเลือกอย่างอื่นอีกเลย หรืออาจเป็นเพราะหวาดกลัวเกินกว่าจะทดลองหาวิธีการใหม่ๆ

1.2.5 พฤติกรรมการยอมขอม

เป็นกลไกการปรับตัวที่มีหลายรูปแบบ เช่น การหาสิ่งอื่นทดแทน การพยายามหาเหตุผลมาอธิบาย หรือการยกให้เป็นเรื่องของคนอื่นไป โดยการที่เด็กพยายามที่จะบอกตัวเองว่า จริงๆแล้วเขาเอกลสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่ได้ต้องการอะไรอย่างอื่น อาจจะทำให้เหตุผลที่ไม่จริง หรือพยายามใช้เหตุผลต่าง ๆ นานา อธิบายพฤติกรรมของเขา บางครั้งความรู้สึกหรือพฤติกรรมบางอย่าง อาจจะเป็นสิ่งที่แม้แต่ตัวเองก็ยอมรับไม่ได้และก็จะพูดถึงมันในลักษณะที่อ้างว่า เป็นความรู้สึกหรือพฤติกรรมของคนอื่นต่างหาก เช่น คนที่รู้สึกหงุดหงิด ก็อาจจะว่าคนนั้นคนนี้หงุดหงิด ไม่ใช่เรา และก็จะเชื่อมั่นว่ามันเป็นเช่นนั้นจริงๆ

1.3 ลางบอกเหตุแห่งการกระทำผิดของวัยรุ่น

ปัญหาของเด็กวัยรุ่นก็คือไฟ ซึ่งจะต้องมีวันเป็นกลางของเหตุแห่งปัญหาเหล่านั้น เด็กวัยรุ่นคนใดจะมีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมแสดงที่จะเป็นปัญหานั้นมีอยู่ 3 ลักษณะด้วยกัน คือ

1.3.1 ลางบอกเหตุด้านสิ่งแวดล้อมทางบ้าน

มีพฤติกรรมหลายอย่างของพ่อแม่หรือผู้ปกครองที่เป็นลางบอกเหตุว่าจะทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่ผิดเพี้ยนไปจากครรลองที่ถูกที่ควร เป็นต้นว่า การควบคุมดูแลของบิดามารดาไม่เพียงพอ ทำให้เด็กรู้สึกว่าเขขาดความรักความเอาใจใส่ จนบางครั้งถึงกับคิดคำหยาบต่อพ่อแม่ วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวดเกินไป ไม่คงเส้นคงวา ปกครองหย่อนเกินไปหรือเอาใจเด็กมากเกินไป

1.3.2 ลางบอกเหตุด้านลักษณะนิสัย

พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กนั้นมีแนวโน้มจะเกิดขึ้นได้ในอัตราค่อนข้างสูง ได้แก่ การหวังพึ่งตนเอง การไม่ยำเกรงผู้ใหญ่ การไม่ไว้วางใจผู้อื่น ชอบทำลายหรือรุกรานผู้อื่น

1.3.3 ลางบอกเหตุทางด้านบุคลิกภาพเฉพาะตัวของเด็ก

บุคลิกภาพบางส่วนของเด็กที่เป็นไปในอัตราที่สูงจนเกินไป ก็เป็นสัญญาณเตือนภัยอันสำคัญอีกส่วนหนึ่ง เช่น การชอบผจญภัย หรือชอบเสี่ยง มีความรู้สึกเร็ว มีแนวโน้มที่เชื่อคนง่าย คือว่ายากอารมณ์ไม่มั่นคง และขาดความสามารถในการตัดสินใจ

2. ผัน

“ความจริง” หมายถึง สภาพที่คงอยู่อย่างมีกฎ มีแบบแผน มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนไม่เปลี่ยนแปลง ส่วน “ความผัน” คือ สภาพที่ไม่ใช่ “ความจริง” แล้วเราจะมีวิธีการอย่างไรที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าตอนนี้เรากำลังอยู่ในโลกแห่ง “ความจริง”¹

2.1 การผัน

ขณะผันเราจะรู้สึกว่สิ่งที่เราเห็นหรือสัมผัสได้นั้นมีทั้งจริงหรือเกินจริง จึงมีสภาพไม่ต่างอะไรกับอาการหลอน บางคนจึงถือว่าการผันเป็นอาการหลอนอย่างหนึ่ง

ในความผันอาจจะยาวนานหลายชั่วโมง หรือเป็นวัน ๆ แต่จากการวิจัย พบว่า ความผันส่วนใหญ่จะกินเวลา 2-3 วินาทีไปจนถึงสูงสุดไม่เกิน 40 นาทีโดยประมาณ ในความผันจะอัดแน่นไปด้วยข่าวสารและความเข้าใจต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องชีวิตของเราเอง ความสามารถของเราหรือความสัมพันธ์ของเรากับคนอื่น ๆ

ความผันอาจเพิ่มขึ้นเมื่อมีเหตุการณ์ใหม่ ๆ แปลก ๆ เกิดขึ้นกับตนเองหรือสิ่งแวดล้อม คนตั้งครรภ์ในระยะแรก ๆ อาจจะมีฝันบ่อยและฝันแปลก ๆ จนบางครั้งการฝันที่เพิ่มขึ้นมากก็เป็นสิ่งหนึ่งซึ่งช่วยในการวินิจฉัย หญิงนั้นเริ่มตั้งครรภ์ได้ทั้ง ๆ ที่ประจำเดือนยังไม่ขาด

ซิกมันด์ ฟรอยด์ กล่าวว่า ความผันที่เราไม่เข้าใจก็เปรียบได้กับจดหมายที่ยังไม่ได้เปิดอ่าน ซึ่งก็หมายถึง จิตใต้สำนึกจะโผล่ออกมาเป็นความผันในรูปของปริศนาหรือรหัสบางอย่าง ซึ่งถ้าใครสามารถที่จะตีความรหัสเหล่านี้ได้ก็จะล่วงรู้ถึงสิ่งที่ซ่อนอยู่ในใจของบุคคลนั้นโดยไม่ยาก นักจิตวิเคราะห์บางกลุ่มจึงให้ความสำคัญกับการแปลความหมายของความผันอย่างมาก และเชื่อว่าจิตใต้สำนึกจะส่งสิ่งเตือนใจมาให้เราอย่างต่อเนื่องในรูปของความผันที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า

2.2 สิ่งที่มีอิทธิพล กับความผัน

- สภาพจิตใจ
- การแพ้อาหารหรือแพ้ยาบางชนิด

- การค้ำเครื่องค้ำที่มีแอลกอฮอล์เป็นปริมาณมาก
- การเจ็บไข้ได้ป่วย ร่างกายจะส่งสัญญาณให้เรารับรู้ทางความฝันก่อนที่อาการเจ็บป่วยนั้นๆ จะปรากฏจริงๆ ค้ำซ้ำ
- สภาพแวดล้อมของห้องนอน เช่น ความร้อน หนาว ความมืด สว่าง เสียงรบกวน ซึ่งล้วนสร้างความกดดันให้แก่ร่างกาย และจิตใจ สามารถสะท้อนออกมาในความฝันได้
- การมีรอบเดือน
- ทิศทางของที่นอน การนอนหันหัวไปทางขั้วแม่เหล็กโลกขั้วเหนือ (North Pole) จะทำให้ให้สนามแม่เหล็กไฟฟ้าในร่างกายเรา สอดคล้องกับสนามแม่เหล็กโลก ซึ่งจะทำให้มีความกลมกลืนกับพลังงานตามธรรมชาติ ช่วยให้หลับสนิทและฝัน ได้ชัดเจน

2.3 การแปลความฝัน

นับแต่โบราณกาลมาคนเราต่างก็สนใจสนทนากับความฝันและพยายามแปลความฝันหรือทำนายฝันกัน ไปต่างๆ นานา ความหมายของความฝันก็จะแตกต่างกันไป ทั้งจากวิธีที่ใช้แปลและความเชื่อที่ถ่ายทอดกันมาในแต่ละชุมชน ซึ่งก่ออิทธิพลที่สำคัญต่อการแปลหรือการทำนาย ในหมู่มชนกลุ่มนั้น

2.3.1 ด้านวิทยาศาสตร์

สำหรับนักวิทยาศาสตร์แล้ว การฝันเป็นการเปลี่ยนแปลงของคลื่น ไฟฟ้าในสมอง แสดงว่าสมองบางส่วนยังทำงานสานต่อกัน เป็นการเห็น การได้ยิน การสัมผัส ฯลฯ โดยปราศจากการควบคุมจากสมองใหญ่ (cerebrum) ทำให้ความฝันเกือบทั้งหมดแปลกและพิศดารเกินกว่าที่จะเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง การแปลความฝันในด้านวิทยาศาสตร์ ต้องทราบบุคลิกและภูมิหลังของคนที่ฝัน สิ่งแวดล้อมและเหตุการณ์ที่ฝังใจอยู่ นอกจากนั้นถ้าสามารถจับบันทึกความฝันไว้ตลอดทั้งคืนเป็นเวลาหลายคืนติดต่อกัน การแปลฝันอาจจะให้ข้อมูล เกี่ยวกับสุขภาพทางกายและใจของคนที่ฝันได้

2.3.2 ด้านจิตวิเคราะห์

นักจิตวิเคราะห์ ถือว่าความฝันเป็นสิ่งสะท้อนถึงจิตในส่วนลึกทั้งความสุข ความทุกข์ ความสมหวังและความผิดหวัง ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน จึงนำความฝันมาใช้ในการทำจิตบำบัด แก่ผู้ป่วยโรคจิต โรคประสาท เพราะเชื่อว่าความฝันเป็นช่องทางให้ความอัดอั้นได้ระบายออก

2.3.3 การทำนายฝัน

การใช้ความฝัน เพื่อการทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเป็นศาสตร์เร้นลับ ที่ใช้กันมาตั้งแต่โบราณกาล กลายเป็นตำนานสืบทอดของแต่ละถิ่น ความหมายของความฝันก็จะแตกต่างกันไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “ฝันหวาน”

3.1 โครงเรื่องย่อ

ในชุมชนแออัด ภาส ชายวัยยี่สิบกว่าปี เพิ่งออกจากคุกด้วยขอหาทำร้ายร่างกาย เขากลับตัวพยายามทำความดีเพื่อที่จะได้เห็นภาพพ่อ แม่และตัวเขา กลับมาพร้อมหน้าพร้อมตากัน เหมือนตอนที่เขาเป็นเด็ก ทุกๆอย่างทำท่าจะดีขึ้น จนวันที่ ภาส ต้องเลือกว่าจะเข้าไปช่วยผู้หญิงที่โดนลวนลามตีหรือปล่อยให้ผ่านไป เพื่อที่ตัวเองจะไม่เดือดไต่กับการ โคนจับอีกครั้ง

3.2 โครงเรื่องขยาย

ในชุมชนแออัด ภาส ชายวัยยี่สิบคั่นๆ รูปร่างสมส่วนและไอ้กาก เพื่อนซี้กำลังพูดถึงเพื่อนที่โดนนักเลงต่างถิ่นรุม เย็นนั้น ภาส ตามไปอีดนักเลงคนดังกล่าว เขาโดนตำรวจจับ นักเลงต่างถิ่นลี้มลงจกกองเลือด ภาส มองด้วยความสะใจ

สองปีผ่านไป ภาส ออกมาจากคุก ไอ้กาก ชักชวนไปเจอกับเพื่อนๆที่ร้านสนุกเกอร์ก่อนกลับบ้าน ที่ร้านสนุกเกอร์ ไอ้กาก เล่น โกง ไอ้ราก จนมีเรื่องกัน ภาส รีบเข้ามาห้ามและจ่ายเงินให้แทน ไอ้กากหาว่า ภาส ซี้ลาคแต่ ภาส พูคว่า

ภาส
“กูสำนึกแล้ว และจะไม่ทำตัวให้ต้องกลับ ไปอยู่ในคุกอีก”

ภาส กลับมาที่บ้านไม่เจอใคร เขา นั่งมองภาพถ่ายงานวันเกิดและนึกย้อนกลับ ไปในอดีตในความฝัน ภาส เห็นภาพวูบไปวูบมา ได้ยินเสียงแม่เรียกเข้าบ้าน

รุ่งเช้า ภาส ไปช่วยแม่ส่งขนม เขาตระเวนซี้จกรยานส่งตามร้านค้าต่างๆ ผ่านพ่อที่นั่งกินเหล้าอยู่ ภาส ซี้จกรยานส่งขนมอยู่วันแล้ววันเล่า จนวันหนึ่ง ภาส เห็นรถเงินประกาศขาย เขาจึงไปสมัครเป็นลูกจ้างร้านซ่อมจกรยาน เพื่อหาเงินมาซ้อรถเงิน ทุกๆวัน ภาส ก็จะเอาข้าวไปให้พ่อที่ร้าน

เหล่า โดยบอกว่าแม่ให้อามาให้ จนวันหนึ่งพ่อก็เดินเข้ามาช่วยแม่ทำขนม ท่ามกลางความแปลกใจของแม่

ในความฝัน ภาส เห็นภาพวูบไปวูบมาแต่เริ่มชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ เห็นบ้านหลังเล็กๆ แม่ยืนยิ้มอยู่ที่หน้าประตู เขาเดินตามเข้าไป

วันรุ่งขึ้น ภาส เห็นผู้หญิงกำลังโดนไอ้รากล่ำทำร้าย เขาวิ่งเลยอยู่สักพักจึงตัดสินใจเข้าไปช่วย ภาส อัดไอ้รากล่ำลง ภาพวันที่เขาโดนจับศูดขึ้นมา ภาส จึงยังมีแล้วเดินออกไป ไอ้รากล่ำได้ทีคว้าไม้ฟาดเข้าที่หัว ภาส ล้มลง ตาเหม่อลอย ฝนตกลงมาอย่างหนัก

ในฝัน ภาส เห็นภาพทุกอย่างชัดเจน เขาเข้าไปในบ้าน เห็นพ่อ แม่นั่งรออยู่ที่โต๊ะกินข้าวทุกคนหันมายิ้มให้ บนโต๊ะมีเค้กก้อนใหญ่ปักเทียนวันเกิด ทุกคนร่วมกันร้องเพลง ภาส เป่าเทียนดับลง

หลายวันต่อมาแม่และพ่อขายขนมอยู่ที่รถเข็น ภาส ค่อยๆเดินเข้าไป ทุกคนยิ้มแย้มช่วยเหลือกัน

3.3 บทภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “ฝันหวาน”

ซีเควนส์ 1 ใต้เตล

ภาส ชายวัยยี่สิบต้นๆ รูปร่างสมส่วน นอนอยู่กลางสนามหญ้า เลือดไหลออกจากมุมปาก ตาเหม่อลอย มองขึ้นไปบนฟ้า เห็นลำแสงวิ่งไปวูบมา

V.O.
 “คุณเคยถามตัวเองบ้างมั๊ย ว่าทำความดีไป
 เพื่ออะไร ทำดีแล้ว ไม่ได้ดี ทำดีแล้ว ไม่มี
 ใครเห็น ผมตั้งใจกลับตัวเป็นคนดี เพื่อที่จะ
 ได้เห็นภาพของพ่อ แม่ และตัวผมกลับมา
 พร้อมหน้ากันเหมือนในอดีต หรือมันจะ
 เป็นได้แค่เพียงความฝันเท่านั้นเอง”

แสงค่อยๆ มีคลงเรื่อยๆ

ซีเควนส์ 2 เอ

ซีน เอ 1 ภายนอก ตรอกเล็กๆ แคบๆ คูลิบตาคน กลางวัน

ชุมชนแออัด ในตรอกเล็กๆ ภาส กำลังนั่งสูบยาอยู่กับไอ้กาก เพื่อนรูปร่างผอม

ไอ้กาก

“เมื่อวาน ไอ้บ๊อแม่ง โคนกระที่บมา ช่วยฉิบ
 หาย กูเห็นพวกที่กระที่บมันแม่งยังนั่งแตก
 เหล้าอยู่ที่ตลาดอยู่เลย”

ภาส ทอดสายตาออกไป สูบบุหรี่ไฟแดงวาบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้น เอ 2 ภายนอก ที่กลับรถใต้สะพาน กลางวัน

ใต้สะพานที่เสาต่อหม้อ ภาส รั้วหมัดเข้าใส่หน้าเด็กวัยรุ่น ตำรวจวิ่งเข้ามาจับ ภาส อัดติดกับ
เสาต่อหม้อ ใส่กุญแจมือ เด็กวัยรุ่นล้มลงจมกองเลือด ภาส มองด้วยความสะใจ

ซีเควนส์ บี

ชั้น บี 1 ภายนอก ทางเดินในสลัม กลางวัน

ในสลัม ภาส เดินมาตามทาง "ไอ้กาก เข้ามาทัก

ไอ้กาก

"เฮ้ย มึงออกมาเมื่อไหร่วะ ออกมาทั้งทีไป
เจอเพื่อนเจอฝูงหน่อยดีกว่า บ้านมันไม่หนี
ไปไหนหรอก"

ไอ้กาก กอดคอแล้วเดินไปด้วยกัน

ชั้น บี 2 ภายใน ร้านสนุกเกอร์ กลางวัน

ในร้านสนุกเกอร์ ภาส นั่งมอง ไอ้กากเล่นอยู่กับ ไอ้ราก นักเลงต่างถิ่น ร่างใหญ่ ไอ้กากเสีย
เงินให้ไอ้รากหลายที พอถึงตาไอ้กากแทง แขนไปปักลูกเข้า ไอ้รากโวยว่าพาส้ว แต่ไอ้กากทำไม่สน
ใจ ไอ้รากเดินเข้ามาผลัก ไอ้กากเสียหลัก ไอ้กากจะเข้ามาเอาเรื่อง ภาส รีบเข้ามาห้ามแล้วเอาเงินตัว
เองให้ไป พอไอ้รากได้เงินก็เดินออกไป

ไอ้กาก

"มึงเป็นอะไรของมึงวะ ในคุกเขาสอนให้
มึงขี้ขลาดรีง"

ภาส

"กูพอแล้ว สองปีที่กูอยู่ในนั้นมันเพียงพอ
แล้ว กูจะไม่กลับไปไหนที่แบบนั้นอีก"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จบคำ ภาส ก็เดินออกไป

จีน ปี 3 ภายใน ทาวน์เฮาส์เล็กๆ กลางวัน

ทาวน์เฮาส์หลังเล็กๆ ภาส เดินเข้าไปในบ้าน เขาหยุดยืนอยู่ที่หน้าประตู มองไปไม่เห็นมีใคร ภาส นั่งอยู่ที่ซอหน้าบ้าน เขาหยิบรูปถ่ายขึ้นมา เป็นภาพงานวันเกิด มีพ่อ แม่ และตัวเขาตอนเด็กๆ ภาส มองที่รูปแล้วก็เงยหน้ามองท้องฟ้า

จีน ปี 4(ความฝัน) ภายนอก ทาวน์เฮาส์เล็กๆ กลางวัน

เห็นภาพวูบไปวูบมา พอเห็นเป็นเด็กผู้ชายกำลังวิ่ง เห็นผู้หญิงสูงอายุยืนอยู่ที่หน้าประตู ได้ยินเสียงแม่เรียกให้เข้าบ้าน

ซีแควนส์ ซี

จีน ซี 1 ภายใน ที่ทำขนม กลางวัน

ที่ทำขนม เห็นเครื่องครัว ที่ทำขนมต่างๆมากมาย ถาด หม้อ ฟาแวนอยู่เต็มผนัง ผู้หญิงวัยสี่สิบกำลังง่วนกับกระทะที่อยู่บนเตาถ่าน ใอน้ำลอยฟุ้ง ภาส นั่งล้างถาดอยู่ใกล้ๆ

แม่

“กลับมาคิดได้แล้ว เคี้ยวเอขนม ไปส่งให้
หน่อชนะ”

ภาส จัดขนมลงกล่อง จัดวางกล่องซ้อนที่ท้ายจักรยาน

จีน ซี 2 ภายนอก ชุมชนแออัด กลางวัน

ในชุมชนแออัด ภาส จักรยานเอขนมไปส่งตามร้านค้าต่างๆ ชายวัยห้าสิบปีสองคนนั่งกินเหล้ากันอยู่หันมามอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จี๊แมคนที 1

“นั่นมันลูกเจ็งนี่หว่า ออกมาแล้วเระอะ”

พ่อพยักหน้าก่อนกินเหล้าต่อไป ภาส จี๊ไปส่งที่ร้านค้าแห่งหนึ่ง ผู้หญิงหน้าตาดีออกมาต้อนรับไปจัดโต๊ะจาน ภาส มองด้วยความชื่นชม เขาช่วยแม่ส่งขนมวันแล้ววันเล่า

จีน ซี 3 ภายนอก หมู่บ้านจัดสรรค์ กลางวัน

ในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ภาส เห็นรถเงินประกาศขาย เขาเดินเข้าไปดูด้วยความสนใจ

จีน ซี 4 ภายนอก ร้านซ่อมจักรยาน กลางวัน

วันต่อมา ที่ร้านซ่อมจักรยาน ภาส เห็นป้ายประกาศรับสมัครลูกจ้าง เขาเข้าไปสมัครและเขาก็ได้เริ่มต้นทำงาน ตกเย็นเจ้าของร้านเอาค่าแรงมาให้

จีน ซี 5 ภายใน ร้านอาหารตามสั่งเล็กๆ กลางวัน

ที่ร้านขายอาหาร ภาส เดินเข้าไปซื้อข้าวมากล่องหนึ่ง

จีน ซี 6 ภายนอก ร้านเหล้าเล็กๆข้างทาง กลางวัน

ที่ร้านเหล้า ภาส เอาข้าวมาให้พ่อที่กำลังนั่งกินเหล้าอยู่

ภาส

“พ่อ แม่ให้เอาข้าวมาให้”

จบคำ ภาส ก็เดินออกไป พ่อหยิบกล่องข้าวมาองด้วยความงุนงง วันรุ่งขึ้น ภาส ก็เอาข้าวมาให้พ่ออีก โดยที่ยังบอกว่า แม่ให้อามาให้

ซีแควนส์ ดี

ซีน ดี 1 ภายใน ที่ทำขนม กลางวัน

ในห้องที่ทำขนม แม่กำลังง่วนกับขนมบนเตา ภาส กำลังล้างถาด ถ้วย ชามอยู่ สักพักพ่อก็เดินเข้ามาช่วยล้างถ้วย แม่มองพ่อด้วยความแปลกใจ ภาส หันมองพ่อแล้วก็อมยิ้มเล็กๆ

ซีน ดี 2 ภายนอก หมู่บ้านจัดสรรค์ กลางวัน

ภาส ยืนมองรถเข็นที่ประกาศขายอย่างภาคภูมิใจ

ซีน ดี 3(ความฝัน) ภายนอก ทาวน์เฮาส์เล็กๆ กลางวัน

เห็นภาพวูบไปวูบมา แต่เริ่มชัดขึ้น ภาส ตอนเด็กกำลังวิ่ง แม่ยืนยิ้มอยู่ที่หน้าประตู แล้วเดินเข้าไปในบ้าน ภาส เปิดประตูบ้านเข้าไป เขายิ้มอย่างมีความสุข

ซีแควนส์ อี

ซีน อี 1 ภายนอก ชุมชนแออัด เย็น

ในชุมชนแออัด ภาส เห็น ไอ้รอก กำลังทำร้ายผู้หญิงที่เขาเคยเอาชนะ ไปส่ง ภาส ยืนลิ่งเลอยู่ ลึกระยะ ก่อนวิ่งเข้าไปช่วย เขาเข้าชกกับไอ้รอก ภาส ชกไอ้รอกล้มลง เขาตามเข้าไป ง้างหมัดขึ้น ภาพวันที่เขาโดนตำรวจจับขุดขึ้นมาเป็นระยะ จนถึงภาพที่ ภาส พุดกับไอ้กาคว่าจะไม่มีวันที่จะกลับเข้าไปในที่แบบนั้นอีก ภาส จึงลุกขึ้นเดินออกไป ไอ้รอกเอื้อมหยิบไม้ท่อนใหญ่ เดินเข้าไปข้างหลัง ฟาดไม้เต็มแรง ภาส ล้มลงกองกับพื้น เลือดไหลออกปาก ฝนตกลงมาอย่างหนัก

ซีน อี 2(ความฝัน) ภายใน ทาวน์เฮาส์เล็กๆ กลางวัน

ในบ้าน ภาส เปิดประตูเข้ามา เห็นเด็กวันเกิดวางอยู่บนโต๊ะ พ่อกับแม่หันมายิ้มให้ ภาส เข้าไปนั่ง ทุกคนร่วมกันร้องเพลง ภาสเป่าเทียนดับไป

ซีน อี 1 ภายนอก ริมนนหลักในหมู่บ้าน กลางวัน

ริมนนในหมู่บ้าน แม่กับพ่ออยู่ที่รถเข็นขายขนม ขนมต่างๆเต็มรถ ลูกค้ายาซื้อขนม ภาส ก้อยๆเดินเข้าไปหา พ่อ แม่และ ภาส ช่วยกันขายของอย่างมีความสุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

กระบวนการและขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

1. การแยกบท

การแยกบทเป็นงานขั้นแรกสุดของการเตรียมงานในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ โดยการแยกออกมาเป็น ซีเควนส์ ฉากและช็อต เพื่อให้ได้รายละเอียดต่างๆในการถ่ายทำว่าจะถ่ายอย่างไร ขนาดภาพเท่าไร มุมกล้องเป็นอย่างไร มีจำนวนทั้งหมดกี่ช็อต ต้องใช้ระยะเวลาแค่ไหน ในการถ่ายทำ จะถ่ายทำอะไรก่อนหรือหลัง ต้องใช้งบประมาณเท่าไร เป็นต้น

การแยกบท จึงเปรียบเสมือนแผนขั้นแรกก่อนการถ่ายทำ ที่จะทำให้เรารู้ว่าทุกอย่างจะดำเนินไปในทิศทางไหน

1.1 บทถ่ายทำภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “ฝันหวาน”

ซีเควนส์ 1 ตีเตล

ภาส ชายวัยยี่สิบต้นๆ รูปร่างสมส่วน นอนอยู่กลางสนามหญ้า เตือนไหลออกจากมุมปาก ตาเหม่อลอย มองขึ้นไปบนฟ้า เห็นลำแสงวูบไปวูบมา

V.O.

“คุณเคยถามตัวเองบ้างมั๊ย ว่าทำความดีไป
เพื่ออะไร ทำดีแล้วไม่ได้ดี ทำดีแล้วไม่มี
ใครเห็น ผมตั้งใจกลับตัวเป็นคนดี เพื่อที่จะ
ได้เห็นภาพของพ่อ แม่ และตัวผมกลับมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พร้อมหน้ากันเหมือนในอดีต หรือมันจะ
เป็นได้แค่เพียงความฝันเท่านั้นเอง”

แสงค่อยๆมีดลงเรื่อยๆ

ซีเควนส์ เอ

ซีน เอ 1 ภายนอก ตรอกเล็กๆแคบๆดูลิบตาคน กลางวัน

1. กว้าง

ชุมชนแออัด เห็นบ้านเรือนปลูกติดๆกัน

ก็ทยอย

บรรยากาศในชุมชน วิถีชีวิตของคนในชุมชน สัตว์ กองขยะ กระจาดต้นไม้ ป้ายต่างๆ.....ฯ

2. ปานกลาง

ในตรอกเล็กๆดูลิบตาคน ภาส กำลังนั่งสูบยาอยู่กับ ไอ้กาก เพื่อนรูปร่างผอม

ไอ้กาก

“เมื่อวาน ไอ้บ๊อแม่งโดนกระทืบมา ช่วยถีบ

หาย กูเห็นพวกที่กระทืบมันแม่งยังนั่งแตก

เหล้าอยู่ที่ตลาดอยู่เลย”

ไอ้กากพูดไปสูบยาไป

3. ปานกลางใกล้

รับหน้า ภาส หันไปมองไอ้กาก แล้วหันกลับมาทอดสายตาดออกไป สูบบุหรี่ไฟแดงวาว

ซีน เอ 2 ภายนอก ที่กลับรถใต้สะพาน กลางวัน

4. ปานกลางใกล้

ภาพเลื่อนเข้ารับหน้า ภาส รัวหมัดเข้าใส่หน้าเด็กวัยรุ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ปานกลางกว้าง

ได้สะพานที่เสาดอหม้อ ภาส กำลิ่งรั้วหมัด ตำรวจวิ่งเข้ามาจับ เขาอึดติดกับเสาดอหม้อ ใส่กุญแจมือ

6. ปานกลาง

เด็กวัยรุ่นลี้มลงจบกongเลือด

7. ปานกลาง

ภาส มองด้วยความสะใจ ตำรวจผลึกเขาเดินออกไป

เฟด เอาร์ท

ซีแควนส์ บี

จีน บี 1 ภายนอก ทางเดินในสลัม กลางวัน

8. กว้าง

เฟด อิน ภาพทิลท์ลงมาจากท้องฟ้า เห็นชุมชนแออัด ลงมาเห็น ภาส เดินมาตามทาง

9. ปานกลางกว้าง

ไอ้กาก ตะ โคนทัก

ไอ้กาก

“เฮ้ย นิ่งออกมาเมื่อไหร่วะ ออกมาทั้งทีไป

เจอเพื่อนเจอฝูงหนอยคิดว่ บ้านมันไม่หนี

ไปไหนหรอก”

ไอ้กาก กอดคอแล้วเดินไปด้วยกัน

จีน บี 2 ภายใน ร้านสนุกเกอร์ กลางวัน

10. ใกล้เคียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ลูกแดงบนโต๊ะสนุกเกอร์ตั้งเรียงเป็นกลุ่มรูปสามเหลี่ยม ลูกขาววิ่งเข้ามาชนแตกกระจายไปคนละทาง

11. กว้าง

หน้าร้านสนุกเกอร์

กัท้อย

บรรยากาศในร้านสนุกเกอร์ ลูกสนุกเกอร์บนโต๊ะ หลุม คะแนนที่กระดาน.....๗

12. ปานกลางกว้าง

ไอ้กากเล่นอยู่กับ ไอ้ราก นักเลงต่างถิ่น ร้างใหญ่

13. ปานกลาง

ภาส นั่งมอง

14. ปานกลาง

ไอ้กากเสียเงินให้ไอ้ราก

15. ปานกลางใกล้

ไอ้กากแหง แขนไปปักโดนลูก ไอ้รากโวยขึ้นจะเอาเงิน

16. กว้าง

ไอ้รากกับไอ้กากเถียงกัน ภาส มอง

17. ปานกลาง

ไอ้กากทำไม่สนใจ ไอ้รากเดินเข้ามาผลักไอ้กากเสียหลัก ไอ้กากจะเข้ามาเอาเรื่อง ภาส รีบเข้ามาขวาง

18. ปานกลางใกล้

ภาส หยิบเงินตัวเองให้ไป ไอ้รากรับเงินด้วยความจุนเจียวก่อนเดินออกไป

19. ปานกลาง

ไอ้กาก หันไปหา ภาส

ไอ้กาก

“มึงเป็นอะไรของมึงวะ ในคุกเขาสอนให้
มึงชี้ขลาครีไง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาส

“ถูกพอแล้ว สองปีที่อยู่在那นั้นมันเพียงพอแล้ว คุณจะไม่กลับไปในที่แบบนั้นอีก”

จบคำ ภาส ก็เดินออกไป

ซีน บี 3 ภายใน ทาวน์เฮาส์เล็กๆ กลางวัน

20. กว้าง

ทาวน์เฮาส์หลังเล็กๆ

21. ปานกลางกว้าง

ภาส เดินเข้าไปในบ้าน เขาหยุดยืนอยู่ที่หน้าประตู

22. ปานกลาง

รับหน้า ภาส มองเข้าไปในบ้านภาพค่อยๆ เลื่อนออก

23. ปานกลาง

ภาพเลื่อนเข้ามา ภาส นั่งอยู่ที่ซอหน้าบ้าน

24. ใกล้เคียง

ที่มีมือหยิบรูปถ่ายขึ้นมา เป็นภาพงานวันเกิด มีพ่อ แม่ และตัวเขาตอนเด็กๆ

25. ปานกลางใกล้เคียง

ภาส มองที่รูปแล้วก็เงยหน้ามองท้องฟ้า

ซีน บี 4(ความฝัน) ภายนอก ทาวน์เฮาส์เล็กๆ กลางวัน

26. ปานกลาง

(ถ่ายด้วยสปีดต่ำมากๆ ให้ภาพเป็นเส้น) เห็นภาพวูบไปวูบมา พอเห็นเป็นเด็กผู้ชายกำลังวิ่ง

27. ปานกลาง

เห็นผู้หญิงสูงอายุยืนอยู่ที่หน้าประตู ได้ยินเสียงแม่เรียกให้เข้าบ้าน

เฟด เอาท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซีเควนต์ ซี

ซีน ซี 1 ภายใน ที่ทำขนม กลางวัน

28. กว้าง

บรรยากาศตอนเช้า ทาวน์เฮาส์หลังเล็กๆ

คัทย่อย

หม้อ ถาด ถ้วยชาม เครื่องครัวต่างๆ การทำขนมต่างๆ เครื่องปรุง วัตถุดิบ.....๙

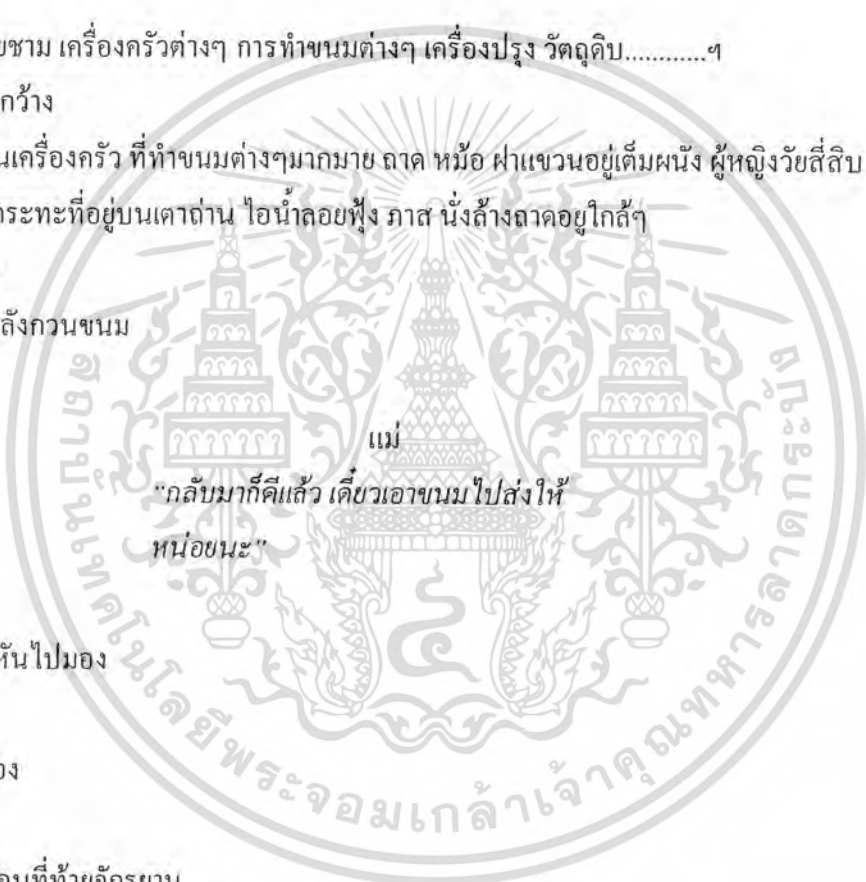
29. ปานกลางกว้าง

ที่ทำขนม เห็นเครื่องครัว ที่ทำขนมต่างๆมากมาย ถาด หม้อ ฝาแขวนอยู่เต็มผนัง ผู้หญิงวัยสี่สิบ

กำลังง่วนกับกระทะที่อยู่บนเตาถ่าน ใช้น้ำลอยฟุ้ง ภาส นั่งล้างถาดอยู่ใกล้ๆ

30. ปานกลาง

รับหน้าแม่ กำลังกวาดขนม

แม่พูดโดยไม่หันไปมอง

31. ใกล้

จัดขนมลงกล่อง

32. ใกล้

จัดวางกล่องซ้อนที่ท้ายจักรยาน

ซีน ซี 2 ภายนอก ชุมชนแออัด กลางวัน

คัทย่อย

ในชุมชนแออัด ภาส ซี่จักรยานมีกล่องขนมอยู่ท้ายรถหลายๆมุม หลายๆวัน ภาส เอาขนมไปส่งตาม

ร้านค้าต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

33. ปานกลางกว้าง

ชายวัยห้าสิบปีสองคนนั่งกินเหล้ากันอยู่ ภาส ชีจักรยานผ่านไป ชีมาหันมอง

34. ปานกลาง

รับหน้าชีเมาคคนที่ 1

ชีเมาคคนที่ 1

"นั่นมันลูกเอ็งนี่หว่า ออกมาแล้วเรอะ"

พูดจบก็ซดเหล้าเข้าไป

35. ปานกลาง

รับหน้าพ่อพยักหน้า คูสีหน้าไม่สนใจ

36. ปานกลางกว้าง

ภาส ชีไปส่งที่ร้านค้าแห่งหนึ่ง ผู้หญิงหน้าตาดีออกมาต้อนรับไปจัดโต๊ะงาน

37. ปานกลาง

รับหน้า ภาส มองด้วยความชื่นชม

38. ปานกลาง

รับหน้า รุ่ง ผู้หญิงหน้าตาดี

ก็ทยอย

ภาส ชีจักรยานส่งขนมหลายๆวัน

ชีน ชี 3 ภายนอก หมู่บ้านจัดสรรค์ กลางวัน

39. กว้าง

ในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง

40. ปานกลางกว้าง

ภาส มองรถเข็น

41. ใกล้เคียง

ป้ายประกาศขาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

42. ปานกลาง

ภาส เดินเข้าไปดูด้วยความสนใจ ภาพเลื่อนออก

ซีน ซี่ 4 ภายนอก ร้านซ่อมจักรยาน กลางวัน

43. กว้าง

ภาพเลื่อนเข้ามา ภาพทิวทัศน์จากห้องฟ้าลงมาที่ร้านซ่อมจักรยาน ภาส เข้าไปยืนมองที่ป้าย

44. ใกล้

ป้ายประกาศรับสมัครลูกจ้าง

กัทย่อย

ภาส ซ่อมจักรยานหลายๆแอกชั่น ตกเย็นเจ้าของร้านเอาค่าแรงมาให้

ซีน ซี่ 5 ภายใน ร้านอาหารตามสั่งเล็กๆ กลางวัน

45. ปานกลาง

ที่ร้านขายอาหาร ภาส เดินเข้าไปซื้อข้าวมากต่องหนึ่ง

ซีน ซี่ 6 ภายนอก ร้านเหล้าเล็กๆข้างทาง กลางวัน

46. ปานกลาง

ที่ร้านเหล้า ภาส เอาข้าวมาให้พ่อที่กำลังนั่งกินเหล้าอยู่

ภาส

“พ่อ แม่ให้เอาข้าวมาให้”

จบคำ ภาส ก็เดินออกไป พ่อหยิบกล่องข้าวมามองด้วยความงงงวย วันรุ่งขึ้น ภาส ก็เอาข้าวมาให้พ่อ
อีก โดยที่ยังบอกว่า แม่ให้เอามาให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซีแควนส์ ดี

ซีน ดี 1 ภายใน ที่ทำขนม กลางวัน

47. ปานกลางกว้าง

ในห้องที่ทำขนม แม่กำลังง่วนกับขนมบนเตา ภาส กำลังล้างถาด ด้วย ซามอยู่ สักพักพ่อก็เดินเข้ามา ช่วยล้างถ้วย

48. ปานกลางใกล้

รับหน้าแม่มองพ่อด้วยความแปลกใจ ภาพแพนมาที่หน้า ภาส หันมองพ่อแล้วก็ยิ้มเล็กๆ

ซีน ดี 2 ภายนอก หมู่บ้านจัดสรรค์ กลางวัน

49. ปานกลาง

ภาส ขึ้นมอรถเข็นที่ประกาศขายอย่างภาคภูมิใจ

ซีน ดี 3(ความฝัน) ภายนอก ทาวน์เฮาส์เล็กๆ กลางวัน

51. ปานกลาง

เห็นภาพวูบไปวูบมา แต่เริ่มชัดขึ้น ภาส ตอนเด็กกำลังวิ่ง แม่ยืนยิ้มอยู่ที่หน้าประตู แล้วเดินเข้าไปในบ้าน ภาส เปิดประตูบ้านเข้าไป เขายิ้มอย่างมีความสุข

ซีแควนส์ อี

ซีน อี 1 ภายนอก ชุมชนแออัด เย็น

52. กว้าง

ชุมชนแออัด

53. ปานกลาง

รับหน้า ภาส มองด้วยความลึกลับ

54. ปานกลาง

ไอ้รอก กำลังทำร้าย รุ้ง

กัทย่อย

ภาพอดีตวันที่ ภาส เอาขนมไปส่งให้รุ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

55. ปานกลาง

ภาส ยืนลึ่งเลอยู่สักกระยะ ก่อนวิ่งเข้าไปชกกับ ไอ้ราก

56. ปานกลางกว้าง

ภาส ชกไอ้รากล้มลง เขาตามเข้าไป ้งงหมัดขึ้น

ก็ทยอย

ภาพวันที่เขา โคนตำรวจจับผู้ขึ้นมาเป็นระยะ จนถึงภาพที่ ภาส พุดกับ ไอ้กากว่าจะไม่มีวันที่จะกลับเข้าไปในที่แบบนั้นอีก

57. ปานกลาง

ภาส จึงลุกขึ้นเดินออกไป

58. ปานกลางใกล้

ไอ้รากเอือมหิบบไม้ท่อนใหญ่ เดินเข้าไปข้างหลัง ฟาดไม้เต็มแรง

59. ปานกลาง

ภาส ล้มลงกองกับพื้น เลือดไหลออกปาก

ก็ทยอย

ฝนตกลงมาอย่างหนัก

ซีน อี 2(ความฝัน) ภายใน ทาวน์เฮาส์เล็กๆ กลางวัน

60. ปานกลาง

ในบ้าน ภาส เปิดประตูเข้ามา เห็นแก้ววันเกิดวางอยู่บน โต๊ะ พ่อกับแม่หันมายิ้มให้ ภาส เข้าไปนั่ง ทุกคนร่วมกันร้องเพลง ภาสเป่าเทียนดับไป

ซีน อี 1 ภายนอก ริมนนหลักในหมู่บ้าน กลางวัน

61. ปานกลางกว้าง

ริมนนในหมู่บ้าน แม่กับพ่ออยู่ที่รถเข็นขายขนม ขนมต่างๆเต็มรถ ลูกค้ามาซื้อขนม ภาสค่อยๆเดินเข้าไปหา พ่อ แม่และ ภาส ช่วยกันขายของอย่างมีความสุข

เฟด เอาท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบคัดเลือกนักแสดง ภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “ฝันหวาน”

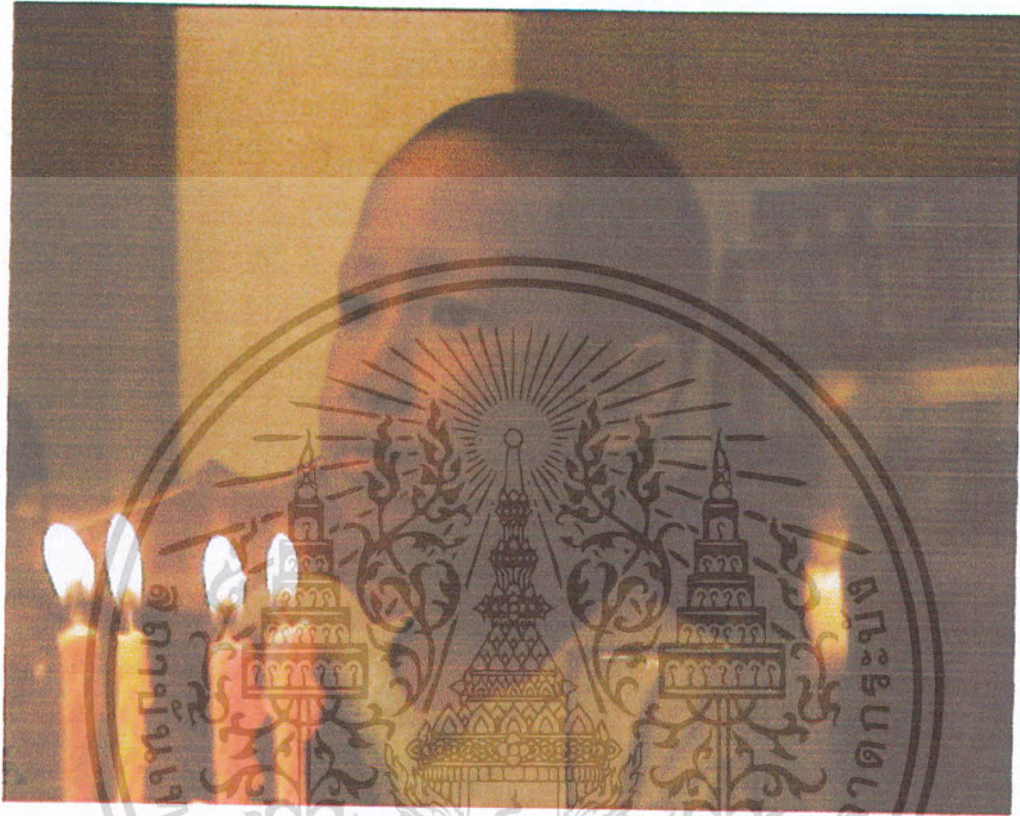

ชื่อ นายเกรียงไกร ฟูเกษม
รับบทเป็น ภาส
เหตุผลในการคัดเลือก

เนื่องจากนักแสดงมีความสนใจที่จะเล่น รวมทั้งมีประสบการณ์ในการแสดงมาพอสมควร ทั้งการแสดงละครเวที และภาพยนตร์หลายๆเรื่อง เช่น เรื่อง “14 ตุลา สงครามประชาชน” เรื่อง “สายป่สือที่ลำน้ากษัตริย์” เป็นต้น และหลังจากที่ได้ทำการทดสอบบทแล้ว นักแสดงมีความสามารถในการถ่ายทอดอารมณ์ต่างๆออกมาได้ในเกณฑ์ดี เหล่านี้จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ นายเกรียง ไกร ฟูเกษม เป็นตัวเลือกที่เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบคัดเลือกนักแสดง ภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง "ฝันหวาน"

ชื่อ ค.ช. เรวดี เทศทอง

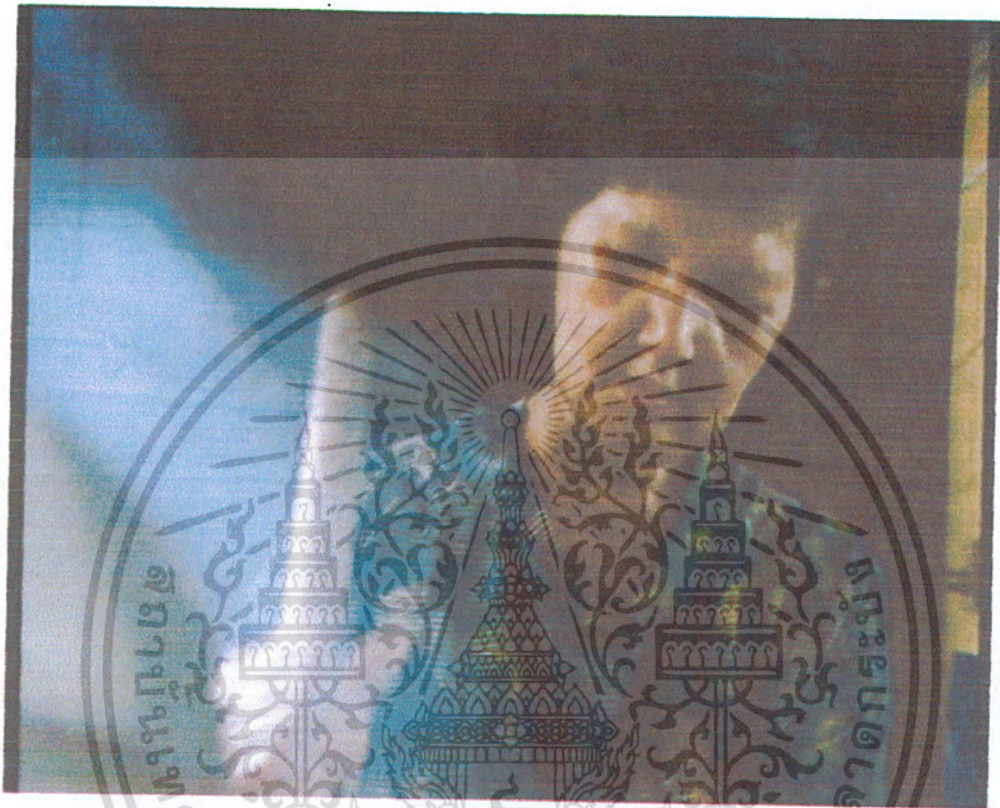
รับบทเป็น ภาส (ตอนเด็ก)

เหตุผลในการคัดเลือก

เป็นเด็กที่มีความสนใจ กล้าแสดงออก ตรงต่อเวลา รับผิดชอบต่อหน้าที่ได้ดี อีกทั้งเข้าใจในการแสดงตามบทได้ดีพอสมควร เนื่องจากเคยร่วมงานกับตัวผู้เขียนมาก่อนในภาพยนตร์ เรื่อง "แมนเกินร้อยแอมเกินพิกัด" และในงานต่างๆอีกพอสมควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบคัดเลือกนักแสดง
ภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง "ฝันหวาน"

ชื่อ นางสาวสมทรง สาระตาทิน

รับบทเป็น แม่

เหตุผลในการคัดเลือก

นักแสดงมีความสนใจในบทและมีเวลาให้สำหรับการถ่ายทำอย่างเพียงพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบคัดเลือกนักแสดง
ภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง "ฝันหวาน"

ชื่อ นายชุตจักร คำสุวรรณ

รับบทเป็น ไอ้ถาก

เหตุผลในการคัดเลือก

เป็นรุ่นน้องที่มีน้ำใจ ตามตัวได้ไม่ยากและสามารถแสดงอารมณ์ ลักษณะท่าทางตามบทที่ต้องการ ได้ดีพอสมควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบคัดเลือกนักแสดง
ภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง "ฝันหวาน"

ชื่อ นายธนอมศักดิ์ ภิบาลทรัพย์

รับบทเป็น ไอ้ราก

เหตุผลในการคัดเลือก

เนื่องจากเคยร่วมงานกับตัวผู้เขียนมาก่อนหลายครั้ง มีความสนใจในการแสดง ทุ่มเท ทำตามคำสั่งโดยไม่ปริปากบ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบคัดเลือกนักแสดง
ภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง "ฝันหวาน"

ชื่อ นางสาวลลลลล สรพผล

รับบทเป็น รุ่ง

เหตุผลในการคัดเลือก

เธอเป็นคนดี มีน้ำใจ มีเวลาให้สำหรับการทำงาน และหลังจากที่ได้ทำการทดสอบบท จึงพบว่าเธอทุ่มเทให้กับการแสดงมากและสามารถแสดงอารมณ์ได้ตรงตามทิศทางที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การออกแบบฉาก

แนวความคิดในการออกแบบคือ “เรื่องของความทรงข้าม”

ฉากที่ 1 ชุมชนแออัด

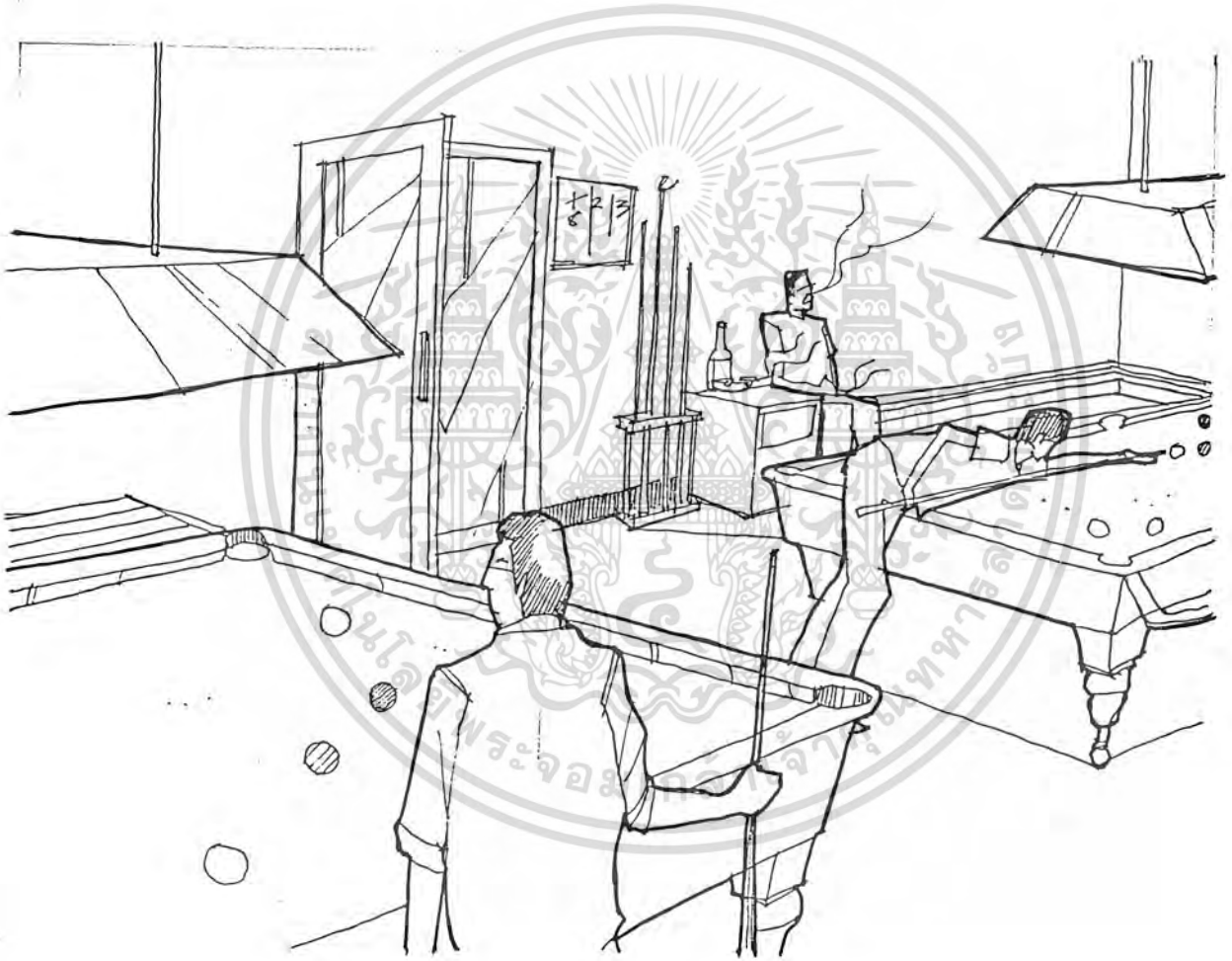
ชุมชนแออัดจะเป็นฉากหลักในเรื่อง ด้วยเนื้อเรื่องที่พูดถึงเรื่องราวของการกลับตัวของตัวละคร จึงวางให้ตัวละครต้องทำความดีในสังคมที่เป็นแหล่งก่ออาชญากรรม นักเลง ยาเสพติด เพื่อให้คนดูเห็นความขัดแย้งที่ชัดเจนของการกระทำของตัวละครกับสถานที่ที่ตัวละครอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 2 ร้านสูบบุหรี่

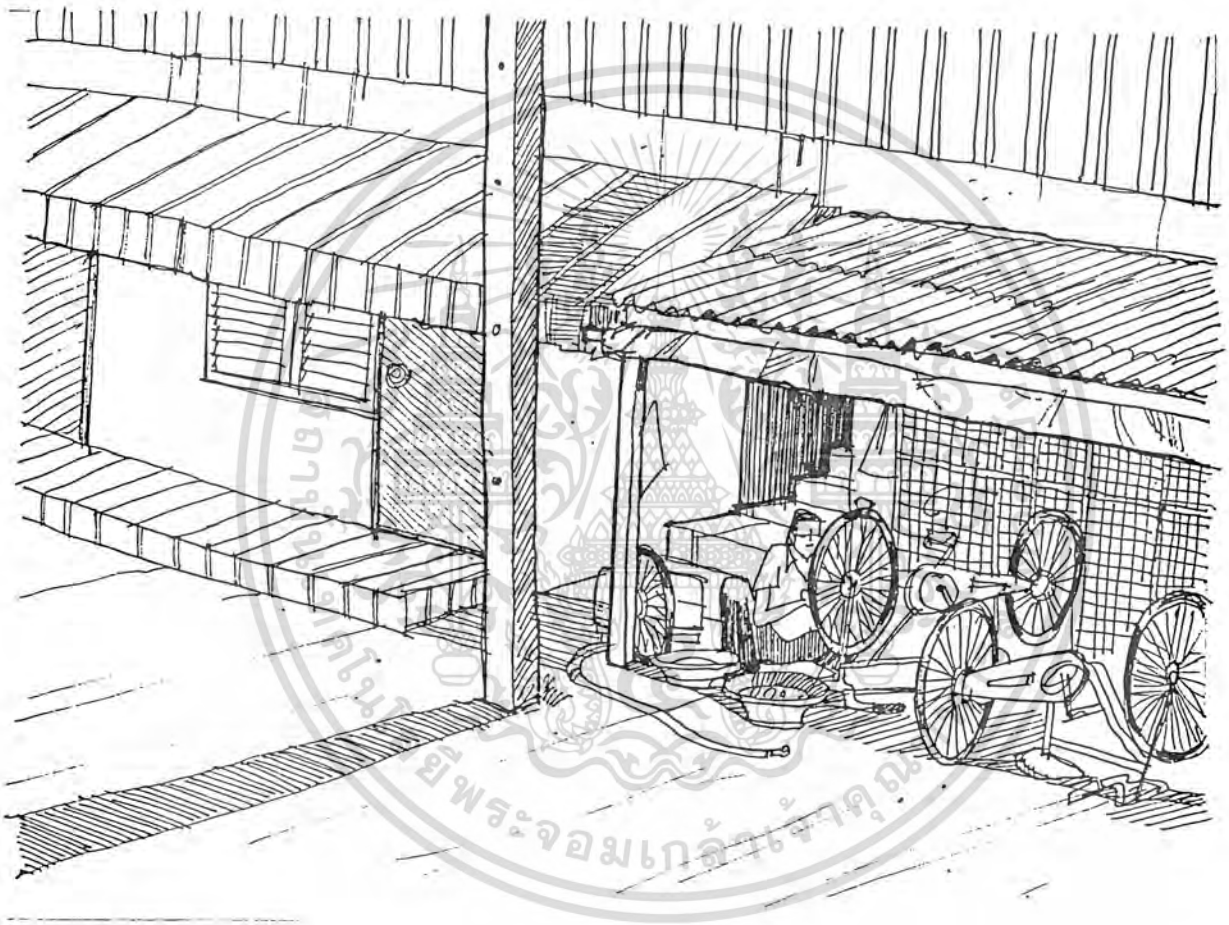
ร้านสูบบุหรี่ที่ออกแบบจะเป็นร้านเล็กๆตามบ้านที่ไม่ค่อยได้มาตรฐาน ลูกค้าส่วนใหญ่ที่มาใช้บริการก็จะเป็นคนที่มีรายได้น้อย กฎ ข้อห้ามต่างๆ เช่น ห้ามเล่นการพนัน ยาเสพติดหรือเด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปีห้ามเข้า ก็จะถูกละเลย ด้วยกิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้น การพนัน บุหรี่ เหล้า เบียร์ ความหยาบคาย ล้วนเป็นสิ่งที่งูใจของวัยรุ่นรวมทั้งผู้ใหญ่ที่มาที่ร้านสูบบุหรี่ลักษณะนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 3 ร้านซ่อมจักรยาน

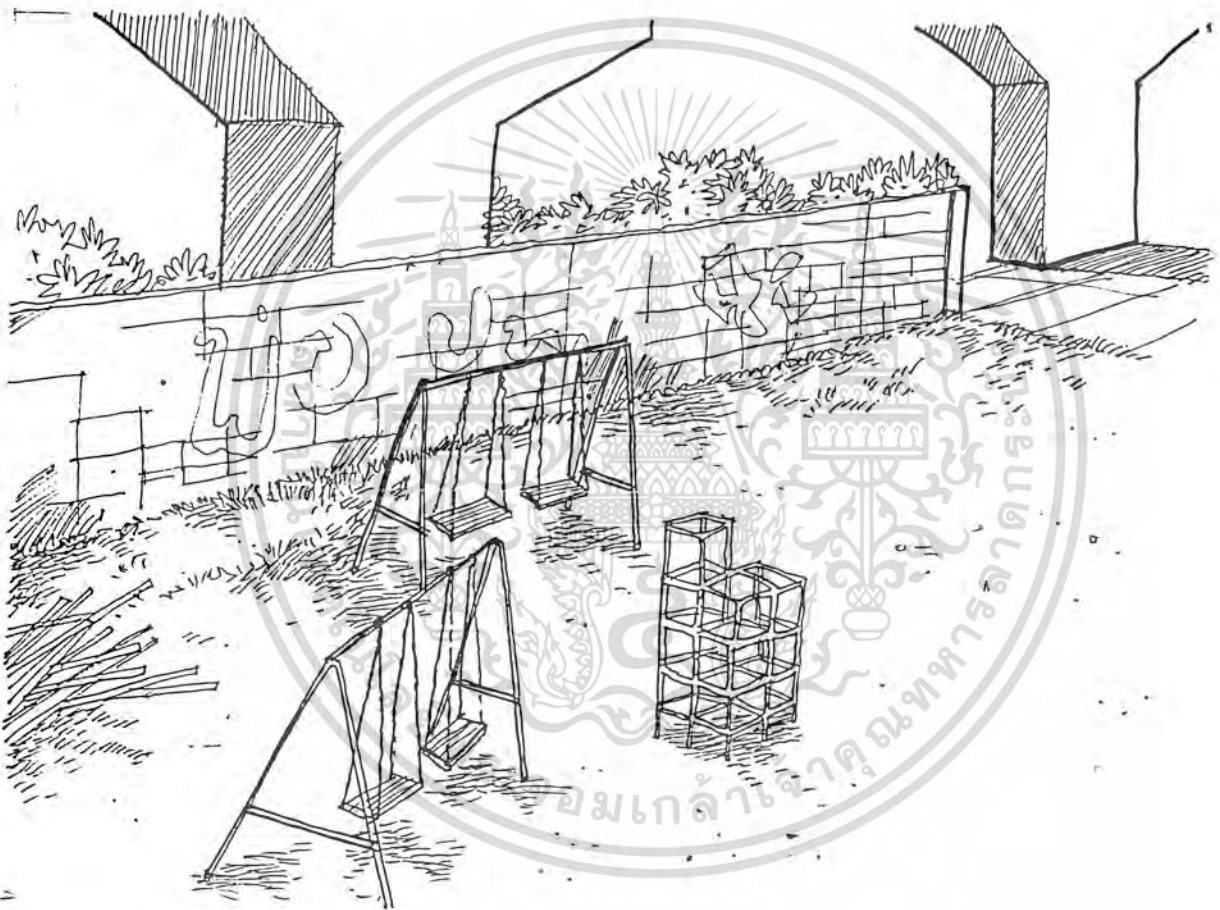
จะเป็นฉากร้านซ่อมจักรยานเล็กๆ เห็นถึงการทำงานที่หนัก ร้อนและเหนื่อย บรรยากาศของร้านซ่อมจะแตกต่างกับบรรยากาศในชุมชนแออัดมาก ซึ่งคนดูจะรับรู้ในทันทีว่าตัวละครในเรื่องได้พาตัวเองออกมาจากสังคมของชุมชนแออัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 4 สนามเด็กเล่น

ฉากสนามเด็กเล่น ออกแบบให้รู้สึกขัดแย้งกับเนื้อเรื่องที่เกิดขึ้น สนามเด็กเล่นจะให้ความรู้สึกสนุกสนาน เลิกขหัวเราะ แต่เมื่อมาอยู่ในเหตุการณ์ของความรุนแรง การชกต่อย ทำให้คนดูรู้สึกขัดแย้งและรู้สึกถึงความรุนแรงมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ภาพสถานที่ถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. รายละเอียดด้านเครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทำ

ระบุอุปกรณ์พิเศษที่จะทำให้ได้ภาพหรือเหตุการณ์ตามที่บ่งต้องการ อย่างในภาพยนตร์เรื่องนี้ที่ต้องใช้คือ นั่งร้าน 2 ชั้น ที่ใช้ในฉากสุดท้ายเพื่อให้ได้ภาพในมุมสูงมากๆ

6. การจัดการรายการถ่ายทำ

เพื่อกำหนดการถ่ายทำภาพยนตร์ทั้งเรื่อง แสดงรายละเอียดว่าในแต่ละครั้งเราจะต้องถ่ายอะไรบ้าง

สิ่งที่จะต้องคำนึงในการจัดการรายการถ่ายทำ

6.1 การโยกย้ายในขณะปฏิบัติงานถ่ายทำ

ทุกครั้งที่มีการ โยกย้ายสถานที่ถ่ายทำจะต้องมีการจัดแสงใหม่ ทุกๆสิ่งจะต้องถูกเคลื่อนย้ายทำให้ต้องเสียเวลามาก การจัดการจะต้องคำนึงถึงเรื่องดังกล่าว รวมทั้งลำดับการถ่ายทำด้วย เช่น อาจถ่ายภายนอกก่อน เพื่อแสงแดดหมด เป็นต้น

6.2 ความต่อเนื่องในการแสดงและเรื่องราวตามบทภาพยนตร์

จุดสำคัญที่คนดูต้องได้เห็น คือ ความต่อเนื่องของอารมณ์ทางการแสดง ถึงแม้นักแสดงสามารถสร้างอารมณ์ทางการแสดงขึ้นมาได้ แต่ช่วงเวลาที่ห่างกันมากจะทำให้ความต่อเนื่องทางการแสดงสะดุดหรือไม่เป็นเหตุเป็นผลกัน

6.3 การใช้คนให้ได้ประโยชน์และมีประสิทธิภาพที่สุด

วางแผนงานและทีมงานให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน เพื่อไม่ให้เกิดการว่างงานหรือรอเวลาที่ทำงาน เช่น เมื่อถ่ายทำฉากใดอยู่ เราสามารถจัดทีมงานบางส่วนไปจัดเตรียมสถานที่ที่จะถ่ายทำถัดไปได้ล่วงหน้า หรือบางฉากอาจจะไม่จำเป็นต้องนำทีมงานมาเป็นจำนวนมาก เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.4 ฉากและการจัดฉาก

เมื่อการเช่าโรงถ่ายและการสร้างฉากเป็นเรื่องที่ต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนสูง ดังนั้น การจัดการวางการถ่ายทำจึงเป็นส่วนสำคัญที่สามารถทำให้ประหยัดงบประมาณการถ่ายทำได้ เช่น มีฉากที่ต้องถ่ายโรงถ่าย 6 ฉาก เราอาจไม่จำเป็นต้องใช้พื้นที่ของโรงถ่ายสร้างฉากทั้ง 6 ฉาก แต่อาจจะสร้างเพียง 3 ฉากก่อนเมื่อถ่าย 3 ฉากนี้เสร็จก็รื้อออกสร้างฉากที่เหลือ โดยใช้เวลาในการสร้างฉากใหม่ไปถ่ายตามสถานที่จริงเสียก่อน

6.5 การใช้เครื่องมือในการถ่ายทำให้คุ้มค่าที่สุด

วางแผนการเช่าเครื่องมือต่างๆในการถ่าย ให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน สิ่งของบางอย่างอาจสามารถจัดการวางเวลาการใช้งานให้ต่อเนื่องกันในคราวเดียวได้ เช่น มีฉากทั้งหมด 10 ฉากต้องบันทึกเสียง 7 ฉาก เราอาจจัดการวางการถ่ายทำให้ฉากที่ต้องบันทึกเสียงถ่ายต่อเนื่องกันในคราวเดียว

6.6 การเดินทางไปยังสถานที่ถ่ายทำและเวลาตามเนื้อเรื่อง

จัดการวางการเดินทาง โดยคำนึงถึงความใกล้-ไกลของสถานที่ถ่าย ระยะเวลาการเดินทาง รวมถึงช่วงเวลาในการเดินทาง ให้เหมาะสมเดินทางไปแล้วมีเวลาในการเตรียมงาน และสามารถถ่ายทำได้ตรงตามกำหนดเวลา รวมทั้งแสงในช่วงต่างๆให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่ได้กำหนดไว้

6.7 เอกสารวางแผนการถ่ายทำ

SCRIPT BREAKDOWN SHEET			
“ สั้นหวาน ”			
PAGE No. 1	DIRECTOR ศักดิ์ศิษย์ ทิพโกนุท		
SEQUENCE เอ,บี,ซี	SCENE เอ 1,บี 1,ซี 2		
LOCATION หุบชนรมิมน้ำตกลาดหัวตะเข้	I/E	D/N	
DESCRIPTION			
ภาส นิ่งหิ่ง ไอ้ถาก พุดถึงเพื่อนที่โดนรุม,ภาส ออกจากคุกมาเจอ ไอ้ถาก ขวนไปหาเพื่อนๆ,ภาส ซี้จักรยานส่งขนม			
CAST	SHOT		
ภาส ไอ้ถาก พ่อ น้อง เพื่อนพ่อ เพื่อนน้อง	1-3,8-10,32-34		
EXTRA	COSTUME	MAKE UP	
คนเดินผ่าน ไปมา คนเล่นตา	ชุด ภาส วันที่ 1,2,3,4		
PROP.	SPECIAL EQUIPMENT	SPECIAL EFFECTS	
จักรยาน นุหรี			
PRODUCTION NOTE			
ถ่าย ภาส ซี้จักรยาน ไปกลับหลายๆแบบ			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET

“ ฝันหวาน ”

PAGE No. 2	DIRECTOR ศักดิ์ศิษย์ ทิพโกมุท		
SEQUENCE บี,ซี,ดี	SCENE บี 3,ซี 1,ซี 4,ซี 5,ดี 2		
LOCATION หมู่บ้านเลหะนคร 2 ซอย 3,11	I/F	D/N	
DESCRIPTION			
ภาส กลับมาที่บ้าน,แม่ทำขนม,ภาพในความฝัน			
CAST ภาส แม่ พ่อ น้อง	SHOT 27-31,38,11-17,18-26		
EXTRA	COSTUME ชุด ภาส วันที่ 1,2 ,ชุดในความฝัน	MAKE UP	
PROP. กล่องขนม ขนม จักรยาน รูปถ่าย	SPECIAL EQUIPMENT ที่ฉีดน้ำ	SPECIAL EFFECTS	
PRODUCTION NOTE ถ่ายภาพในความฝันให้มี Effect ที่แตกต่างกันหลายๆแบบซ้ำๆกัน			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

“ฝันหวาน”

Set	Scenes	Cast	D/N	Pages	Location
ชุมชนแออัด	เอ 1	ภาส	D	1	ชุมชนริมน้ำตลาดหัวตะเข้
	บี 1	ไอ้กาก		2	
	ซี 2	พ่อ		5	
		น้อง			

Cast & Day Player	Part of	Make up	Set-call	Pick-up Time
เกียง	ภาส	9.00	9.30	7.00
ชุกจักร	ไอ้กาก	9.00	9.30	
ลุงหลุยส์	พ่อ	12.00	13.00	
น้องเป้	น้อง	12.00	13.00	

Atmosphere & Extras	Set Call	Crew	Set Call
คนขายยา	9.00	คนเดินผ่าน	9.00

Advance Schedule or Changes	Cover Set or Weather Alternative

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

“ ผีนหวาน ”

Set	Scenes	Cast	D/N	Pages	Location
บ้านภาส	บี 3	ภาส	D	4	เคหะนคร 2 ซอย 3
ห้องทำงานม	ซี 1	แม่		5	เคหะนคร 2 ซอย 3
ห้องภาส	ซี 4	พ่อ		7	เคหะนคร 2 ซอย 11
ความฝัน	ซี5,ดี2	น้อง		8	เคหะนคร 2 ซอย 11

Cast & Day Player	Part of	Make up	Set-call	Pick-up Time
เกียง	ภาส	8.30	9.00	7.00
สมทรง	แม่	8.30	9.00	
ลุงหลุยส์	พ่อ	12.00	13.00	
น้องเป็	น้อง	12.00	13.00	

Atmosphere & Extras	Set Call	Crew	Set Call

Advance Schedule or Changes	Cover Set or Weather Alternative

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

“ ผืนหวาน ”

Set	Scenes	Cast	D/N	Pages	Location
ร้านสνούกเกอร์	บี 2	ภาส	D	3	สนามเด็กเล่น เคนนคร 2
สนามเด็กเล่น	คี 1	ไอ้กาก		7	
		ไอ้ราก			
		รุ่ง			

Cast & Day Player	Part of	Make up	Set-call	Pick-up Time
เกียง	ภาส	9.00	9.30	8.00
ยุทธจักร	ไอ้กาก	9.00	9.30	
อ็อค	ไอ้ราก	9.00	9.30	
ป่าน	รุ่ง	12.00	13.00	

Atmosphere & Extras	Set Call	Crew	Set Call
คนเล่นสνούกเกอร์	9.30		

Advance Schedule or Changes	Cover Set or Weather Alternative

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

1. ภาพบางส่วนจากงานสตอรี่บอร์ด

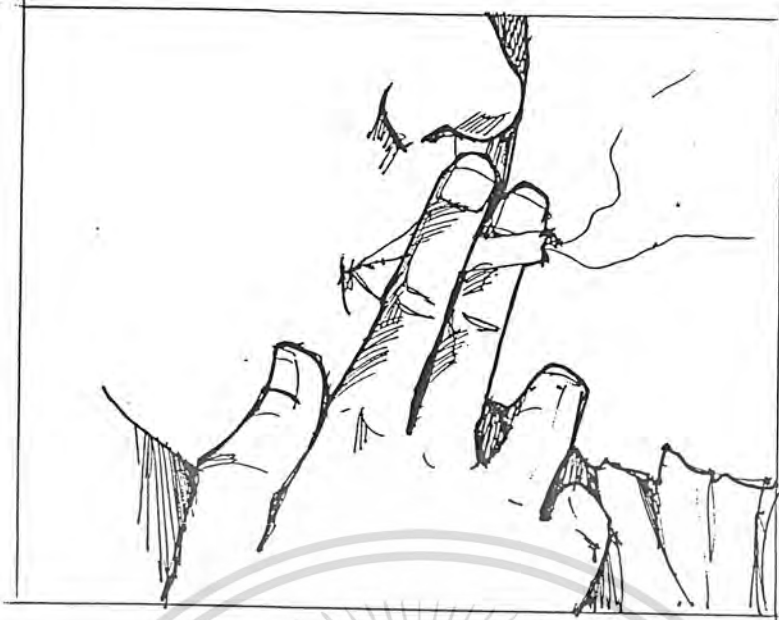

1

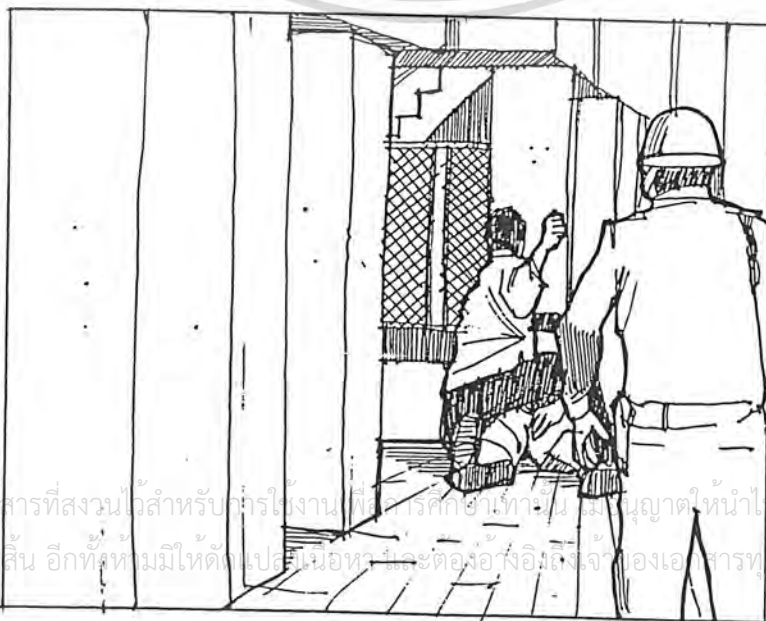

2

3

4

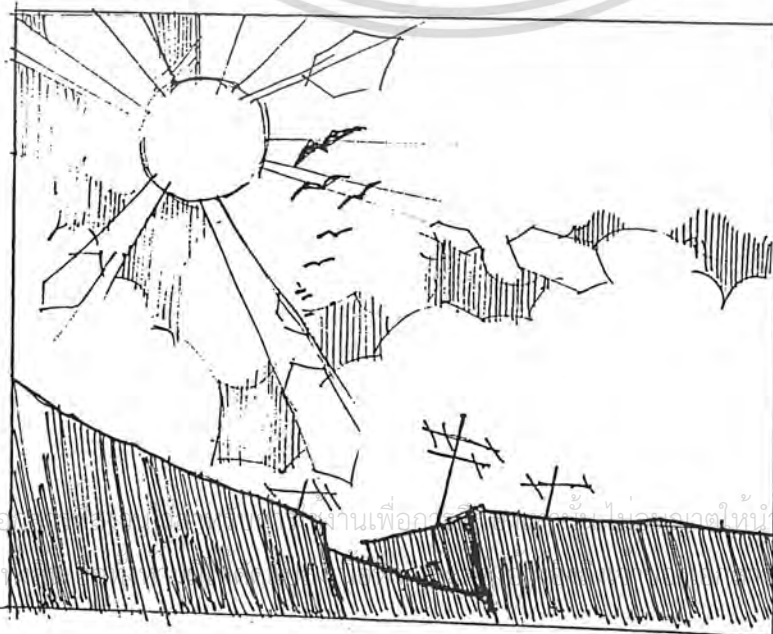
5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งาน ที่ได้รับการศึกษาเท่านั้น มิให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

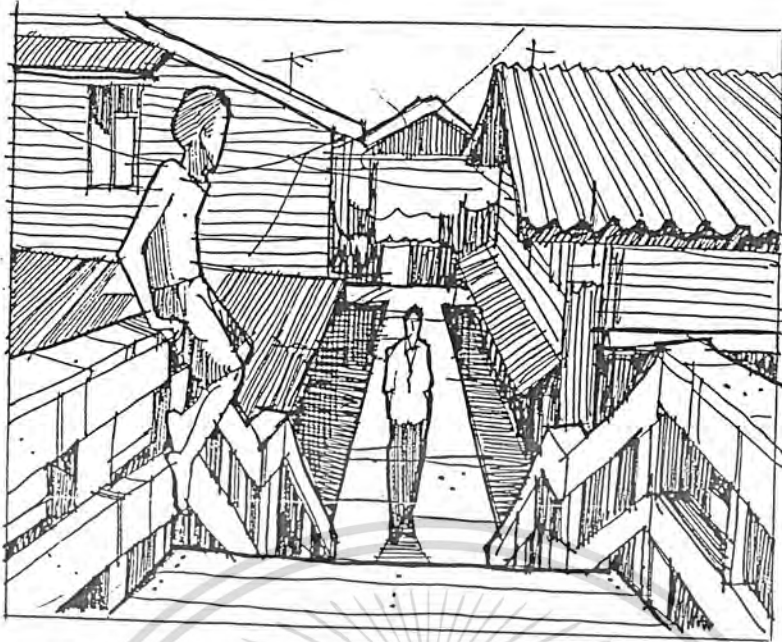
6.

7

8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ภาพบางส่วนจากงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

1. แนวความคิดในการลำดับภาพ

การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง "ฝันหวาน" ใช้ลักษณะการเล่าเรื่องแบบสารคดี คือ มีคนมาเล่าเรื่องราวทั้งหมดให้ฟัง โดยในเรื่องจะให้ ภาส(นักแสดงนำฝ่ายชาย)เป็นผู้เล่าเรื่อง โดยเริ่มด้วยภาพในตอนท้ายของเรื่อง ที่ภาพของ ภาส นอนอยู่ที่พื้น มีเลือดไหลที่มุมปาก จากนั้นจะเป็นภาพแทนสายตา เป็นภาพวูบไปวูบมา แล้วจึงมีเสียงบรรยายดังขึ้น พูดถึงความรู้สึก ภูมิหลังและความต้องการ ในขณะที่เดียวกันก็แนะนำตัวละครหลักๆพร้อมกันไปด้วย คนดูจะรู้เรื่องราวบทสรุปของเรื่องก่อน จากนั้นจึงเห็นเรื่องราวต่างๆในช่วงต้นเรื่อง ว่า ภาส ต้องเผชิญเหตุการณ์อย่างไรบ้าง

การตัดต่อในลักษณะนี้จะทำให้เรื่องดูน่าเชื่อถือมากขึ้น เพราะเสมือนกับมีคนมาเล่าเรื่องที่ ได้พบได้เห็นให้เราฟัง คนดูจะเข้าใจความคิดของตัวละคร ซึ่งนั่นก็คือประเด็นของเรื่องที่ต้องการนำเสนอ ตั้งแต่ต้นเรื่อง และจะถูกย้ำอีกครั้งเมื่อจบเรื่อง

2. ขั้นตอนการลำดับภาพ

ในภาพยนตร์เรื่องนี้ ภาพจะแยกออกเป็น 3 ส่วนหลักๆคือ ภาพในปัจจุบัน ภาพในอดีต และภาพในความฝัน เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนจึงได้ใช้ลักษณะของภาพที่มีความแตกต่างกันตั้งแต่การถ่ายทำและ Transition ที่แตกต่างกันในการเชื่อมภาพแต่ละแบบให้ต่อเนื่องกันและสามารถสื่อไปถึงคนดูได้อย่างชัดเจนถูกต้อง

- ภาพในปัจจุบัน จะเป็นภาพมีลักษณะที่เป็นปกติ
- ภาพในอดีต จะเป็นภาพขาวดำ โดยใช้แนวความคิดจากภาพยนตร์สมัยก่อนที่ยังเป็นภาพยนตร์ขาวดำและใช้ Transition แบบ Flash คือมีลักษณะคล้ายแสงที่สว่างขึ้นอย่างรวดเร็วแล้วหายไปแบบแสงที่ใช้ในการถ่ายภาพนิ่ง
- ภาพในความฝัน จะเป็นภาพที่มีลักษณะวูบไปวูบมา ซึ่งในช่วงแรกของความฝันภาพจะวูบไปวูบมาก่อนข้างมากมองไม่ชัดเจน แต่ในช่วงหลังๆจะชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ และเลือกใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Transition แบบเลื่อนภาพเข้าหากันอย่างช้าๆ คนดูจะเห็นเหมือนกับการซ้อนกันของภาพความจริงและความฝัน

จากนั้นจึงวางแนวทางการลำดับภาพให้เรื่องราวของความจริงและความฝันควบคู่กันไปตลอดทั้งเรื่อง โดยจะค่อยๆ เปิดเผยในส่วนของความฝันแต่ละช่วงทีละเล็กทีละน้อย เมื่อคุณจบเรื่องก็จะสามารถเข้าใจเรื่องราวในความฝันได้ทั้งหมด

ในส่วนของฉากที่ตัวละครแสดงออกถึงความรุนแรง ได้เลือกใช้ภาพในลักษณะ Slow motion ประกอบกับเสียงเพลงที่มีจังหวะช้าๆ เพื่อให้คนดูรู้สึกถึงความรุนแรงได้อย่างชัดเจน

3. ขั้นตอนการลำดับเสียง

เสียงส่วนใหญ่จะเป็นเสียงปกติของบรรยากาศในสถานที่ การแสดงและคำพูดของตัวละคร ประกอบกับเสียงดนตรีที่วางไว้ตามลักษณะและอารมณ์ของภาพ

เพลงที่ 1 เป็นเพลงที่มีจังหวะที่กระชับรวดเร็ว ตื่นเต้น เสียงเพลงจะมีลักษณะดังเบาสลับกัน ใช้ในภาพของ ภาส ที่ใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาคำยบของเพื่อน เพื่อสื่อถึงอารมณ์ของ ภาส ที่กำลังสับสน คุ่มหลงและเหิมเกริม

เพลงที่ 2 เป็นเพลงที่มีจังหวะช้า ของเครื่องสาย ฟังแล้วรู้สึกถวิลหา ใช้ในภาพของ ภาส ที่มองภาพถ่ายในอดีต ที่ครอบครัวอยู่กันพร้อมหน้าและภาพความฝันในช่วงแรกๆ

เพลงที่ 3 เป็นเพลงที่มีจังหวะสนุกๆ ฟังดูมีความสุข สดหวัง ใช้ในภาพของ ภาส หลังจากทำความดี เหตุการณ์ต่างๆ ดูดีขึ้น และความฝันที่มีความชัดเจนขึ้นด้วย

เพลงที่ 4 เป็นเพลงที่มี 2 อารมณ์ในเพลงเดียวกัน ในช่วงแรกจะให้ความรู้สึกสับสน เสียงเพลงจะมีลักษณะคล้ายเพลงที่ 1 ใช้ในภาพของ ภาส ที่กำลังสับสนว่าจะเข้าไปช่วย รุ่ง ที่กำลังโดนทำร้ายดีหรือไม่ ในช่วงที่ 2 จะให้อารมณ์เศร้า ใช้ในภาพของ ภาส นอนอยู่ที่พื้น มีเลือดไหลที่มุมปาก เขาเห็นภาพในอดีตที่ทำมากับภาพในความฝันที่เห็นครอบครัวอยู่กันพร้อมหน้าอย่างชัดเจน

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

1. ปัญหาก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

ในภาพยนตร์เรื่องหนึ่งๆ บท เป็นส่วนที่สำคัญมาก บทจะนำมาซึ่งทุกสิ่งทุกอย่าง ลักษณะตัวละคร สถานที่ถ่ายทำ เครื่องแต่งกาย ขนาดภาพ.....๑ เนื่องจากบทต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลายๆอย่าง ทั้งเนื้อเรื่อง ความขัดแย้ง จิตวิทยา ความเป็นจริงของสังคมและอีกหลายๆอย่าง ทำให้บทกลายเป็นปัญหาอย่างมากสำหรับคนที่ไม่มีความสามารถในเรื่องนี้ หลายครั้งหลายหนทำออกมาแล้วใช้ไม่ได้ หรือก็ไม่ได้ใช้ ทำให้การทำงานในส่วนอื่นๆจึงล่าช้าตามไปด้วย บทที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ทำให้การคัดเลือกนักแสดง การชักชวนนักแสดง การออกแบบสิ่งต่างๆ ต้องเปลี่ยนแปลงอยู่ครั้งแล้วครั้งเล่า

2. ปัญหาระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์

- 2.1 แสง เป็นสิ่งสำคัญในภาพยนตร์ แต่เนื่องจากแสงไฟที่ใช้ในการถ่ายทำเป็นแสงที่มีกำลังวัตต์สูง ทำให้ไม่สามารถใช้กับไฟบ้านได้ครวละหลายๆดวง รวมทั้งปัญหาของพื้นที่ในการตั้งไฟ ทำให้แสงที่ออกมาไม่สวยอย่างที่ตั้งใจไว้
- 2.2 เครื่องมืออุปกรณ์ที่อยู่ในสภาพที่ไม่ดี เช่น ขาดตั้งที่ไม่สามารถล็อกได้หรือแบตเตอรี่ที่เสื่อมสภาพ รวมทั้งเวลาที่ต้องจัดสรรแบ่งปันกันใช้ของนักศึกษาหลายๆคน ทำให้การทำงานล่าช้าลงไปกว่าเดิม
- 2.3 ปัญหาเทปวิดีโอของเก่าที่ให้คุณภาพของภาพไม่ดีเท่าที่ควร บางช่วงเกิดการลื่นของสัญญาณภาพ
- 2.4 การบันทึกเสียง สถานที่ที่ถ่ายทำหลายๆครั้งมีเสียงเครื่องยนต์ หรือเสียงบรรยากาศต่างๆที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น เสียงเด็กร้องไห้ เสียงคนตะโกนคุยกัน เสียงเพลงจากบ้านในละแวกที่ถ่ายทำ เป็นต้น ทำให้สูญเสียความต่อเนื่องของเสียงในช่วงของการลำดับภาพรวมทั้งสายสัญญาณที่ไม่ได้คุณภาพ ทำให้เกิดเสียงรบกวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ปัญหาหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ปัญหาของเวลาในการใช้เครื่องตัดต่อที่มีน้อย บางครั้งต้องหยุดทำไปหลายๆวันทำให้เกิดความล่าช้าและไม่ต่อเนื่องทางอารมณ์

4. ข้อเสนอแนะ

- 4.1 บทภาพยนตร์ ควรหาวิธีการต่างๆ เพื่อให้บทมีความชัดเจนเร็วที่สุด เช่น อาจหาบทที่ดี ที่มีอยู่แล้ว จากเรื่องสั้น วรรณกรรม หรือนำเรื่องราวของชีวิตจริงที่น่าสนใจในการมาทำเป็นภาพยนตร์ แล้วนำมาเสนอในมุมมองของตัวเอง จากนั้นหาข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวกับบทอาชีพของตัวละครในเรื่อง อายุ เพศ สถานะต่างๆ.....ฯ จำแนกบทให้ละเอียด ปรึกษาคนที่มีความชำนาญในเรื่องของการเขียนบทมาช่วยคิดช่วยเขียน พุดคุย รับฟังข้อคิดเห็น มุมมอง ทักษะคติของคนอื่นๆและหมั่นเข้าหาอาจารย์ที่ปรึกษา สอบถามให้ได้คำตอบที่ชัดเจนจริงๆ
- 4.2 การจัดแสง สามารถแก้ไขได้โดย หาสถานที่ที่สามารถรับกำลังไฟสูงๆได้ไหว ว่าจ้างเครื่องปั่นไฟ เช้าไฟจากสตูดิโอข้างนอก สอบถามบุคคลที่มีความรู้ความชำนาญในการจัดแสง
- 4.3 เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ควรจัดสรรเวลาของตัวเองให้ดี วางแผนการถ่ายทำและทำให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ตรวจสอบอุปกรณ์ต่างๆก่อนนำไปใช้งาน หรือเช่าจากสตูดิโอข้างนอก เพื่อให้ได้อุปกรณ์ที่มีคุณภาพที่ดี
- 4.4 เทปวีดีโอควรซื้อใหม่เป็นของตัวเอง รวมทั้งอุปกรณ์ต่างๆที่สามารถซื้อเป็นของตัวเองได้ให้ซื้อเก็บไว้เอง
- 4.5 การบันทึกเสียง ควรใช้อุปกรณ์ที่ดี ใช้ไมโครโฟนที่สามารถตัดเสียงบรรยากาศได้ดี หรือหาสถานที่ถ่ายทำที่มีเสียงรบกวนไม่มาก ตรวจสอบคุณภาพของเสียงก่อนทำการบันทึกจริง ควบคุมความดังของเสียงให้อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกันตลอดการถ่ายทำทั้งเรื่อง
- 4.6 การตัดต่อควรวางแผนไว้อย่างละเอียดชัดเจนว่าจะใช้เครื่องตัดต่อที่ไหน ต้องใช้เวลาทั้งหมดเท่าใด ตรวจสอบว่าเครื่องตัดต่อนั้นมีช่วงเวลาที่เราสามารถเข้าไปใช้ได้เพียงพอหรือไม่ และทำให้ได้ตามแผนที่วางไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ณรงค์ พุทธิชีวิน. ลางบอกเหตุแห่งการกระทำผิดของเด็กวัยรุ่น. ครูปริทัศน์ ฉบับที่ 3 มีนาคม 2540.

หน้า 75-77

ฉวีชัย มาศจรัส. คู่มือการเขียนเรื่องสั้น จากภาษิตและคำพังเพย. สำนักพิมพ์ภูมิปัญญา, 2544

นวลละออง สุภาพล. ทฤษฎีบุคลิกภาพ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527

ปวิตร มงคลประสิทธิ์. เรื่องตลก. ศิลปินพนธ์. เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง,

2541

รศ. บรรจง โกศัลวัฒน์. ศิลปะการแสดงภาพยนตร์ โทรทัศน์และละคร. โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545

วิทยากร เชียงกูล. ปัญหาเศรษฐกิจสังคม ที่มีผลต่อเด็กและเยาวชนไทย. สำนักพิมพ์ผลึก, 2533

วิภากร มาพบสุข. จิตวิทยาทั่วไป. สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2543

สคชื่น ชัยประสานน์. การศึกษาความเป็นจริง ในทวินันท์และจิตกรรมเซอร์เรียลิสต์ในฝรั่งเศส.

รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2530

สมพงษ์ พัดปุย. สภาพลัทธิของสลัม มองจากแง่เศรษฐกิจ สังคมและการพัฒนา.

เจริญวิทยาการพิมพ์, 2527

สิทธิ์ สายหลัก. การกระทำผิดของวัยรุ่นและการแก้ไข. มิตรรู ฉบับที่ 11 มิถุนายน 2542 .หน้า 9-12

สุวิไล เรื่องวัฒนธรรม. จิตวิทยาทั่วไป. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2539

Gerald Miller. *Lighting for television and film*. Focal Press, 1995

Karen Horney. *Self analysis*. แปลโดย ผศ. เพียงใจ (สินธุนาคร) เชนนิงส์.

บริษัท พิมพ์สวย จำกัด, 2537

Pat Cooper and Ken Dancyger. *Writing the shot film*. Focal Press, 1996

Raymond A. Moody JR., M.D. *Life after life*. แปลโดย อรทัย เจริญชาติ. สำนักพิมพ์มติชน,

2544

www.cotoday.com/movies/workshops/cyberschool/movement.html

kitisakmarin@hotmail.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

www.thaiheartweb.com

www.thaipresentation.com/technology/light/light2.php

www.thaipresentation.com/technology/light

www.science.cmu.ac.th/audivisual/light_video.html

www.swaat.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นายศักรศิษฏ์ ทิพโกมุท เกิดวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2521 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร ศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เป็นเวลา 5 ปี จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนมัธยมวัดธาตุทองและเข้าศึกษาต่อที่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาเทคนิคศิลป์ สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ

มีความสนใจเป็นพิเศษในเรื่องของการออกแบบและการสื่อความหมายของภาพ ในระหว่าง
การศึกษาได้มีประสบการณ์การทำงานเรียงตามลำดับดังนี้

1. บริษัท บ้านสูง จำกัด
2. บริษัท พีโก้ จำกัด
3. บริษัท นัทเฟรม จำกัด
4. บริษัท ฮอทเฮาส์ จำกัด
5. บริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น จำกัด
6. บริษัท บีลิ่ง มีเดีย จำกัด

พร้อมกันนั้นได้ทำงานด้านการถ่ายภาพนิ่งควบคู่กันไปโดยตลอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้